સંજાણા સંગીત સંગ્રહ.

ભાગ ૧ લો.

દીનશાહ એ. સંજાણા.

ગોળવાલા ફોર્ટ ટયુશન કલાસ.

મુંબઇનો આગેવાન ટયુશન કલાસ—અને તેના સંબંધમાં ચાલતી ફોર્ટ મૉડલ સ્કુલ (રેજીસ્ટર્ડ ૧૯૧૭)

એકલોજ છે કે જેને બાહોશ ઍજ્યુકેશનીસ્ટો, નામદાર સરકારનાં કેળવણી ખાતાનાં મે૦ ઇન્સપેકટર સાહેબો, જાણીતાં કોમહિતકારી બાનુઓ અને ગ્રહસ્થો તથા જાહેર છાપાએ એકકે અવાજે વખાણ્યો છે.

સેંટ ઝેવ્યર્સ કોલેજના વિદ્વાન પ્રોફેસર ને પ્રીનસીપલ રે. ફા. ગુડયર, એલફીન્સટન કોલેજના ઇંગલીશ લીટરેચરના પ્રોફેસર નગરકર જેવા નામીચા પ્રોફેસરોએ પરિક્ષા લઇ ઘણું ઉંચું મત દર્શાવ્યું છે, જે ઉપરાંત મુંબઇની સ્મોલકોઝ કોર્ટના માનવંત વડા જજ, મી. ઝવેરી. મી. જહાંગીર વીમાદલાલ સોલીસીટર, ખા. બા. ડા. દાજી, તેમજ મુંબઇના જાણીતાં રોજીંદા તેમજ અઠવાડીક પત્રો, માસીકો, નામદાર સરકારના કેળવણીખાતાંના મે. ઇન્સપેકટરો વગેરે વગેરેના મતો મંગાવી વાંચવાની એલતેમાશ કરવામાં આવે છે.

આ કલાસનો બાનુઓ કોટતો શું પણ ઘણા દુર ભાગોમાંથીબી લાભ લેછે. વખત તથા ફી સર્વેને અનુકુળ થઈ પડે એમ છે.

વધુ વિગત માટે પ્રીન્સીપલ મી. ગોળવાલાને લખો યા મલો.

ઠે૦ કોટના બુંબાખાનાની સામે.

સંજાણા સંગિત સંગ્રહ.

૩૦૦ ગાવા લાયક ખાસ ચુંટી કાઢેલાં ગાયણોનું પુસ્તક.

ભાગ ૧ લો.

રચનાર.

મી૦ દીનશાહ એદલજી સંજાણા,

મ્યુઝીક ટીચર અને માલેક,

યંગ લેડીઝ મ્યુઝીક કલાસ

મુંબઈ.

કીંમત રૂ. ૧॥.

સને ૧૯૧૯.

આ પુસ્તક નં. ૭૫, બજારગેટ સ્ત્રીટ, કોટ મુંબઇ "નવરંગ પ્રીંટીંગ પ્રેસમાં મી૦ અરદેશર ખરશેદજી દેશાઇએ છાપ્યું છે, અને મી૦ દીનશાહ એદલજી સંજાણાએ નેપોલ્યન બીલડીંગ બજારગેટ કોટ, મુંબઇ ઉપરના પોતાના "યંગ લેડીઝ મ્યુઝીક કલાસ" માંથી પ્રગટ કર્યું છે.

પાક અહુરા

એક બે બોલ.

પ્રીય ખેરખાહ,

માહરા વિદ્યાર્થીઓ તથા તમો દીલસોઝ જેવાં માહરાં કેટલાંક દીતેચ્છુઓ તરફથી સંગીતનાં ક્ષેત્રમાં વેર વીખેર પડેલી ગાવા લાયક ચીજોનો એક સારો જેવો સંગ્રહ કરવાની મને ફરમાશ થવાથી આ "સંજાણા સંગીત સંગ્રહ" નો પેહેલો ભાગ તમારી સેવામાં ધરતાં મને ખરેજ ખુશાલી ઉપજે છે ગાયણકળા અને તેની શાખાઓ બોહોલી છે અને તેમાં આ માહરો નાહનો સંગ્રહ તો ઘઉંમાં એક કાંકરા જેવો લેખાય છતાં પણ મેં માહરી નાકેશ શકતી મુજબ આ નાહના પુસ્તકમાં ૩૦૦ સારી રાગ રાગણીવાલી ચીજોનો સમાવેશ કીધો છે અને તેમાં ઉસ્તાદી ભકતી નીતીનાં અને હાલમાં ચાલુ વખણાતા નાટકોનાં ગાયણો ઘણો શ્રમ લઇ ભેગાં કીધાં છે. આ તો માહરી એક નમ્ર કોશેશ છે અને તે અમલમાં મુકાઈ છે, તે માત્ર તમો દીલસોઝો કે જેઓએ હુજી એ બહાર પડે તે આગમચ પોતાનાં મુબારક નામો નોંધાવી મને મોટું ઉત્તેજન આપ્યું છે તેઓનેજ આભારી છે.

અને એજ મુજબનો આસરો તમો અઝીઝો મને આ ચોપડીનો બીજો ભાગ બાહાર પાડતી વેળાએ પણ આપશો એવી હું દરેક આશા રાખું છું.

હવે જે સર્વે પુસ્તકોની મદદ મેં લીધી છે તેના કર્તાઓનો આભાર માનું છું. અને છેવટે તે પાક અહુરા કે જેના નામથીજ મેં માહરા આ બે બોલ શરૂ કર્યા છે તેનો આ માહરૂ કામ સરંજામ પાર ઉતારવા માટે સરવેથી મોટો આભાર માનું છું.

લી૦ તાબેદાર સેવક,

દીનશાહ એ. સંજાણા

માલેક,

યંગ લેડીઝ મ્યુઝીક કલાસ.

આતશ બેહરામ જેવા નુરી કેબલાને

શું અરપણ કરશો?

માઈસોરનુંજ મલબારી સુખડ

કયાંથી મેલવશો?

ટુંક વખતમાં જગ પ્રસીધ થએલી

દુકાન.

ફેરેદુન અને બરજોર.

આતશ બેહરામોની સાંમે

ધોબીતલાવ મુંબઈ.

ઉસ્તાદી અને ભકિત નીતીના ચુટી કાઢેલાં ગાયણો.

ગાયન ૧ લું.

રાગ–કલ્યાણ.

મોરી લાજ શરમ રખલે જુગમે
પાક જાત પરવર દીગાર–મોરી
પએદા કીએહી લાજ તુમ હીકુ
તું દાતા મએ બંદા હુએ તેરા–મોરી
ગાએ બજાએ રીઝાએ પ્રભુકુ
રાગ કલ્યાણુ સરસ સમજાયો
સપ્ત સુર ઓર તીન ગ્રામતી
તું દાતા મએ બંદા હુએ તેરા–મોરી

ગાયન ૨ જું.

રાગ–ભેરવી.

જુઠી દેખત હુએ પ્રીત જગતમે જુઠી દેખત હુએ પ્રીત
અપને સુખકો સબ જગ રોવે, કયા દારા કયા મીત
મેરા મેરા સબહી કહત હુએ, હેતસે બાંધે પ્રીત
અંત કાલ કોઇ સંગ ન આવે, એહી અચરત હુએ રીત
મન મુર્ખ તું અજહુન સમજત, ગાવો હરીકે ગીત

ગાયન ૩ જું.

રાગ-ભેરવી.

સદા સંપમા સુવાસ કરજો તમો જરથોસ્તી નરનારો
નીતીની રાહે કદમ ભરજો તમો જરથોસ્તી નરનારો
કોડીએ બલતી જોત જુવો દીએ ઉજાસ ચોપાસ
તખ્તે બેઠો સગપણુ તજે નહી નીચ ખવાસ
દફા હોજો તે એક તરફી સદા પામજોજ સુખ બરફી
સખીનો સાગર તરજો તમો જરથોસ્તી નરનારો
અભણુ મનસે જ્ઞાન શુ ખડતુ પીપલ પાન
અન્નાડી મન ધર્મ શુ વાદલી મેઘ સમાન
ચુતી લેજો સદા નેક બીજ થોકર મારો હોએ લાખની ચીજ
ખુદાના નામ પર મરજો તમો જરથોસ્તી નરનારો

ગાયન ૪ થું.

રાગ-પાહાદી-કવવાલી.

ન છેડો તુમ ધરમકો-ચાહે જાન તનસે નીકળે
સચ્ચા સુખુન હો લેકીન-શીરી દહંનસે નીકળે
હર વકત મોત સરપે-ચલ લેલે તોસા ભાઇ
ભકતી વીનાયકકી કરલે-જીતની ઈસ તનસે નીકલે
ચુનલો કરમ ધરમકો બહારે જવાનીમે ગુલ
નહીતો ખેઝામે રોરો-બુલ બુલ ચમનસે નીકળે
દયા ધરમ કરલો-નહીતો સમજલો અઝીઝ
સીકંદર કે હાથ દોનો-ખાલી કફનસે નીકળે

ગાયન ૫ મું.

રાગ—જંગલો પીલુ કવ્વાલી.

જરા સમજો ઈસ દુનીયાકો મુસાફીર સબકો જાના હુએ
લગાલો ઈસ્ક અલ્લાહસે ભલા બુરા જમાના હુએ

સર પર બોજ ભારી હુએ તુજે મંજીલકો જાના હુએ
ખરચ કુચ્છ પાસ રખ લેનાં તુંજે વાંહુકા બુલાના હુએ

અએ માલી ચમન ખાલી લગાવે પુલોકી ડાલી
ચમનકો ફુલોસે ભરદે વાહ કયા કયા નજારા હુએ

પલંકુ ચારથે પાએ ફીરેસ્તો લેનેકો આએ
સમાલકે તુમ ચલો યારો ખુદાકો મોહ બતાના હુએ

કહાં નદી કહાં નાલા કહાં સમુદ્ર કીનારા હુએ
કહાં રૂસ્તમ કહાં સોરાબ કારૂનકા કહાં ખજાના હુએ

ગાયન ૬ ઠું.

રાગ—માંડ.

શુભ વેલ બીતી જાત હુએ ભજીલે રબને
અચ્છે દીન નીકલ જાત હુએ ભજીલે રબને

પ્યારે તું પ્રભુ ભજનમે દેર ન કુચ્છ લગાએ
કયા જાને ઈસ દેરમે સ્વાસ રહે કે જાએ—ભજીલે

આજ કહે મએ કલ ભજુ કલ કહે ફીરકલ
આજ કલ કરત કરતહી અવસર જાત ચલ—ભજીલે

ગાયન ૭ મું.

રાગ—પીલુ બરવો

સોચ સમજ નાદાન પ્યારે
આશક હોકે રોના કયારે
જીસ નગરીમે દયા ધરમ નહી
ઉસ નગરીમે રેહેના કયારે

કહત કબીરા સુન ભાઈ સાધુ
શીશ દીએ ફીર રોના કયારે

ગાયન ૮ મું.

રાગ ભેરવી.

તમે સુખમાં સદા રહેજો અરે ઓ દીલસોજો પ્યારાં
દુખીની દાદ હંમેશ લેજો અરે ઓ દીલસોજો પ્યારાં
તોખમ તજે ન તોખમી નેક તજે ના ખવાસ
ભાંગો પણ કુવો જુઓ બુજવે સૌની પ્યાસ

દફા હોજો બલાઓ સઉ સફા સુખનાં ઝરાઓ બહુ
તમારે આંગણે વેહજો, અરે ઓ દીલસોજો પ્યારા
પાંમી સુખ સઉ જહાંનનાં જીવો ઘણાજ સાલ
રાજી કરી ખુદાયને રહેજો સદા ખુશાલ
ફીરોજી આ દુવા સારી ખરાં દીલની અરે માહરી
સફલ પરવર કરી દેજો અરે ઓ દીલસોજો પ્યારાં

ગાયન ૯ મું.

રાગ આસાવરી.

ચલનાં હોગા જરૂર એક દીન ચલના હોગા જરૂર
લછમન રામ અમર જો હોતે રહેતે કબરસો દુર
સોહી જગમે રહેન ન પાએ સમજ દેખ નર કુર
રાવન કુભ કરન બંદે જોધે કેહત હુતે હમ સુર
કઠીન મોતસે વોહીન બંચે મીલ ગએ માતી ધુર
જમશેદ ફરેદુન મહમદ ઇસા ઓર રાજ ધર્મ કે મુર
ગએ જગત કે મેહમાં હોકે દેવી દેવતા હુર
પીર મરે પએગમબર મર ગએ મરે ચાંદ ઓર સુર
કહે કબીર ભકતી કબ કરનાં થોડા કાલ હજુર

ગાયન ૧૦ મું.

રાગ—પહાડી કવ્વાલી.

બન શકે તો નેકી કરનાં આખેર તો હુએ મરનાં
અએસી કરણી કર લે પ્યારે ફીર ન ચોરયાસીમે ફીરનાં
ધન જોબનકે પુર જોશમે—ઇતના નહી ઉછળના
દો દીનકી હુએ હસમત સારી સાહેબસે કછુ ડરના
જાન બુઝકે રાહે બદીમે—પ્યારે કામ ન ધરનાં
ભજો ખુદા ઓર અલ્લાહ રામકો—ભવસાગર હુએ તરનાં

ગાયન ૧૧ મું.

રાગ —કાલીંગડો.

સુખ જનક નામ છે તારૂં
ઓ કીરતાર અરે ઓ અહુરા
અજબ ખરે ગુણકારૂં તારૂં
આફતમાં પણ હીંમત આપે
છે સઉ દુખનો દારૂં
પરવર તું નેક હીદાયત બક્ષ હમને
નીત્ય હમારૂ સારૂં—સુખ

ગાયન ૧૨ મું.

રાગ—પાહાડી.

ભલાઈ કર ચલો જગમે—તુમારાભી ભલા હોગા
નેકો બદ કીયા જયસા—કે વયસા ફળ સદા હોગા
સતાતે હો ગરીબોકો—નખાતે ખોફ માલીકકા
કભી કોઈ જુલ્મગર દેખા—ફુલા ઓર વોહ ફલા હોગા
ખુદાકે હુએ સભીબંદે—બનો મત ખુનકે પ્યાસે
છુરી જલ્લાદકે નીચે—તુમારા ખુદ ગલા હોગા
સમજકર જાન અપનીસી—દુખાવો મત કીસીકા દીલ
જલાવેગા તુમે બેશક—જો ખુદ તુમસે જલા હોગા
ફરાયજ અપનીકો હરદમ અદા કરતે રહો ફઓરન
મઝા હવસોમે પાતે હો—વોહી એક દીન બલા હોગા

ગાયન ૧૩ મું.

રાગ—ઝીંઝોટી.

સીફ્ત હરદમ ગાવું ભારી ઓ પરવર હું તાહરીરે
આસમાન ફાંની જમીન તુફાની ચાર દીનની જવાનીરે
બક્ષી મુજને રૂડી કરણી દુખોને દે નીવારીરે
બદકારો કાંઇ મજાહ કરેને નેકો સહે હારમારીરે
પણ આખરતે રબદરબારમાં નેકોની સરદારીરે

ગાયન ૧૪ મું.

રાગ—દરબારી કાહાનરો.

યાદ ખુદાની તું કર લે ભાઈ
તે છે જગતનો પાલનહાર—યાદ
ફલ તેનાં તું મીઠાં ચાખે—સદા ખુશાલને સુખમાં રાખે
ભજે જો તું તે રબને—યાદ.
નેકીની છે ફતેહ હમેંશ—સદા દીલમાં ધરજે એજ
ભકતી તેની કરશે તો—અંમર સુખ પામશે દરેક

ગાયન ૧૫ મું.

રાગ—ભેરવી.

નથી જગતમાં સાથી સંબંધી વીના રહો વનનાથ
શું ફોકટ ફાંફાં મારે મુરખનાં મલે આભથી ભાત
કમલ પત્ર પર જળ બીંદુને સુકાતાં શીવાર
શ્રાવણની જળ ભરી વાદળીઓ વીખરાતાં શીવાર .
પનથી સેજ પામી ગયો નાવ નગર મો જાર
સોદાગર સમજી જઈ કરો પુણ્ય વએપાર

ગાયન ૧૬ મું.

રાગ ભેરવી.

મન મત કર મેરા મેરા–તન ધનબી કહાં તેરા
તું તો માયાસે હુએ ઘેરા કર જન્મ સફલકા ફેરા
મેહલ બનાયા વેહલ બનાયા છત્ર પલંગ પર સોયા
થોડી દીનકી કુચ્છ સફરમે મલમલ કાયા ધોયા
તીન દીનકી એ દુનીઆ હુએ માયા કીસે જોડી
અએ દીલજાન તું મુસાફીર હુએ રહી અબ મંજલ થોડી

ગાયન ૧૭ મું.

રાગ ગઝલ—ઠેકો કવાલી

મોહુબત ગએરસે મેરી છુડાદો યા રસુલ અલ્લાહ
કદમ મે ધ્યાનકો મેરા લગાદો યા રસુલ અલ્લાહ
લગા તકીઆ ગુનાહોકા પડા દીન રાત સોતાહુએ
મુજે તુમ ખ્વાબ ગફલતસે જગાદો યા રસુલ અલ્લાહ
પડા હું બીચ દરીઆમે ભમરમે ખાતા હું ચકકર
કીનારા વો લગે મુજકો લગાદો યા રસુલ અલ્લાહ
અંધેરી કબ્રમે મુજકો અકેલા છોડ આવેગા
વહાંવો ફજલસે તેરી ઉજાલા યા રસુલ અલ્લાહ
બદી કીસમત હમારી હુએ ઉમીદ હમકો તુમારી હુએ
ભરોસા દીન દુનીઆમે નીભાદો યા રસુલ અલ્લાહ
વસલકી પીડ ભારી હુએ નેહાયંત બેકરારી હુએ
મુસાફીર હું બે મુકામે પોંહચાડો યા રસુલ અલ્લાહ

ગાયન ૧૮ મું.

રાગ–સારંગ.

ભજ મુખસે દીન દયાળરે, સબ જુઠા હુએ સંસાર
કોઈ દીન આવેગા કાળરે, સબ જુઠા હુએ સંસાર

મેરી મેરી મત કરરે, સુન મેરી એક બાત
માયાતો સંગ ના ભાઈ, સબ ગએ પસારે હાથરે–સબ

ચાર દીનકી જીંદગી, રાગ રૂપ વો વોરંગ
જીતે કે સબ યાર હુએ, કોઇ મુવે ન જાવે સંગરે–સબ

માતીમે મીલ જાએગા, કબહુ તેરો શરીર
બની શકેતો કરો કુચ્છ તુમ, વો દીનકી તદબીરરે–સબ

રામ નામ તું ભજ મન પ્યારે, હમારી શીખામણ માન
ધર પ્રભુકો ધ્યાન બસ, તું જબલગ ઘટમે પ્રાણરે–સબ

ગાયન ૧૯ મું.

રાગ ભેરવી.–ગઝલ.

જરા તો સોચ અએ ગાફીલ, એ દમકા કયા ઠીકાણા હુએ
નીકલ જબ એ ગયા તનસે, એ સબ અપના બીગાના હુએ
મુશાફીર તું હુએ ઓર દુનિઆં, સરા એ ભુલ તું મત ગાફીલ
સફર મુલકો અરમ આખેર, તું જે દરપેચ આના હુએ
લગાતા હુએ અબસ દઉલત પેદીલકો કયુ તું અબ નાહક
ન આવે સાથ કુચ્છ હરગીઝ, હયાં સબ છોડ જાના હુએ
ન ભાઈ બહેન ન કોઇ હુએ, ન કોઈ આસના અપનાં
બખુબી ગોર કર દેખો, તો મતલબકા જમાના હુએ

ગાયન ૨૦ મું.

રાગ—ભેરવી-ગઝલ.

અએ ખુદા રખકે વફા સહી મએને પુરજફા
દોસ્ત દુશમન હો ગયા જો કીઈ ન કુચ્છ ખતા
પનાહ રખ મુજપે પનાહ યા ઈલાહી જહાંપનાહ
લેકીન તું તો હંમીશાં રખતા હમપે નેગાહ
ગર રૂઠે કુલ આલમ મુજ સાથ તો કયા મુજે દરકાર
બેચાર રહુ મએ જો રૂઠે તું યાહી મઓલા
દુનીઆં દો દીનકી ફીર તો આના હુએ તુંજ પાસ
જબ બાઝ કયું રહું મએ યાદસે તેરી ખુદા

ગાયન ૨૧ મું.

રાગ—જંગલો પીલુ કવ્વાલી.

તજી જેણે ખુદા ભકતી, બુરો સંસાર તેનો છે
ફરજ જેણે ન પીછાણી, બુરો અવતાર તેનો છે
ગણે ના રાવ રાયાને, બની ખાલી અભીમાની
કરજ માથે ચહડાવેજે, બુરો વએપાર તેનો છે
હજારો બોધ દે સઉને, બનીનીજ બગ ભગતકાજી
તને ધોલો મને કાલો, બુરો વહેવાર તેનો છે
ગણી માહરૂં બધું માહરૂં, ભર્યું દીલ પુર ગરૂરીથી
જગતનાં નાથનો નહી ડર, બુરો એતબાર તેનો છે
કહે હયરત ભજીલે રબ, વીના ભકતી નહી ઈનસાન
સુખે દુખે સદા જગમાં, ખરો આધાર તેનો છે

ગાયન ૨૨ મું.

રાગ-ભેરવી ગઝલ.

દીલા ગાફીલ નહો એકદમ, એ દુનીઆં છોડ જાના હુએ
બગીચે છોડ કર જાના, જમીન અંદર સમાના હુએ
બદન નાજુક કંચન જયસા, જો લે તે સેજ કુલોપે
હોએગા એક દીન મુરદા, બદન કીડાને ખાના હુએ
ગફલતમે તું કયું સોયા, નહી આરામ ઇસ જગમે
મુસાફીર બે વતન હુએ તું, કહાં તેરા ઠીકાણા હુએ
નજર કર દેખલે પ્યારે, ન ખેશોમે કોઈ તેરા
પેદર માદર જનો ફરજંદ, સબીકો છોડ જાના હુએ
ન ભેલા હોએગા પ્યારા, ન બેટા બેટી ઓર પ્યારી
યાહાં કરલે ધરમ નેકી, ખુદાકા નામ સચ્ચા હુએ

ગાયન ૨૩ મું.

રાગ—માંડ

સોબત સજનકી કરનાં
કપટી લોગનસે ડરનાં ભલા ઈસિ જગમે
સોબત કરીએ અએસોકીકે, અગમ બતાવે બાત
સોબત કરીએ ગદ્ધોકી તો, ફીર ફીર મારે લાત-ભલા
સોબત કરીએ અએસોકી કે, જયસા તંતન ખાર
આપ જલે પર આખરી વો, ભાંગ્યા સાંધે હાર-ભલા
સોબત કરીએ અએસાકીકે, જયસો શીશકો બાલ
કટે કટાવે તોબી અપનો, કબી ન છોડે ખ્યાલ-ભલા
હંસકી સોબત જુઠ હુએ કે, ઓર સરોવર જાએ
સાચ્ચી સોબત મીનકી જો, જલકે સાથ સુકાએ-ભલા

ગાયન ૨૪ મું.

રાગ કલ્યાણુ ચતરંગ.

ચતરંગ રસ સો સુના વહી
તાલ સુરન કે ભેદ કઠીન અતી
રાગ તાલકો સમજ સોચ કર—ચતરંગ
ઉસતાદ ગુરૂનકે પાએહી પુજે
ધીમી કતધાને પાવહી—ચતરંગ
દરદર દીમ તનનન દાદીદુમ તનનન
તનનન તનનન ગાવહી—ચતરંગ
ઉલટ સુલટ જબ ભેદ સુરનકે
સારેગમ પધનીસા સાની ધપ મગરેસા
શ્રી વલ્લભ રસ સો સુનાવહી

ગાયન ૨૫ મું.

રાગ-હમીર કલ્યાણ.

ગાવત રાગ હમીર—ગુનીજન
સંપુરણુ સ્વર ઠાઠ બનાયો
દોનો મધ્યમ લાગત સુર મધુર
હરકત સબ જન ધીર—ગાવત
ધૈવત વાદી રીસમવાદી
આરોહનમે નઇસિદ વરજત
કામોદી કેદાર દીખાવત
સાસા મગ પમ ધપ નીધ સાનીધ પમપ—ગાવત

ગાયન ૨૬ મું.

રાગ-ઇંગ્રેજી.

ગુણુવંતી તે નારી, જેની નીતી સારી
માતપીતાની નેક નજરમાં, લાગે બહુ પ્યારી
જગમાં રોશન જેનાં કામો જારી
સુખમય તેનો સંસાર, સંતોષી તે નેક નાર
રાજ કરે તે રાણીને ઘર, મનસુખ અપરંપાર
સુખ દુખનો સંસાર, સાગર તે તરનાર
નેક ખસલત નેક નાર ખરી, જગમાં જેનો જયકાર
પ્રીત ભરી દીલદાર ખરી, જે જીતે પ્રીતનો હાર
ધન્ય છે ધન્ય છે નેકનાર, મહેર તે પર વરસાવજે કીરતાર
ભાંજે દુખો મોહતાજનાં, જશ પામી તે હરબાર
સુખ શાંતિ સદા ધામજો, નેક નારીને ઘર જામજો
જરથોસ્તી કોમની જાળવી જેમ, આશીશ રૂડા પામજો

ગાયન ૨૭ મું.

રાગ—જંગલો

ખલકને ફલકનો સરજનહાર તું છે
હસ્તી નીસ્તીનો બક્ષનહાર તું છે
માહતાબ ખુરશેદ તારા સીતારા
સઉને ગતીનો દેનાર તુ છે—ખલકને
કરીમ તાહરી કુદરતનો નથી કાંઈ પાર
રોજી રજખ સઉને દેનાર તું છે
માંગીએ કર જોડી એ બાપ તુંજ બક્ષેસ
કુલ દુન્યાનો પાલનહાર તું છે—ખલકને

ગાયન ૨૮ મું.

રાગ—સરપરદા

ગોપાલ હમરી કરૂના કયું નહિ આવે—ગોપાલ
હમ ગરીબન કો તુંહી આધારરે
હમપે દયા કયુ ન લાવે કરૂનાં
માલીક હય તુંહી, હય સરકાર હમારા
સચ્ચા હય ફકત તુંહી, મદદગાર હમારા
માતા પીતા તુંહી હય, તુંહી યાર હમારા
સીવા તેરે કોઈ હય, નહી દુન્યાંમે હમારા

ગાયન ૨૯ મું.

રાગ-કલ્યાન.

સંભાલી લેઆલી જગવાલી દે યારી
કીરતારી ખલકતની તુંહી અરજી સમજ સારી-સંભાલી
જીતું જીતું કરી જગ હારે ફસી બદોમાં દીન કાહરે
પહોંચે ન કોઈ દરબારે, અનહદ રચના ભારી-સંભાલી
તખ્તે બેઠો શાહેશાહ, સંકટ સઉના કાપ
જેવી જેણી કરણી, તેવું ભરણી માપ
તું ગદા ગરીબનો પરવર
તું અદા કરે અર્જ સરવર, તું અદા કરે અર્જ સરવર
નીસાર મન ધન તન તુજ પર-સંભાલી

ગાયન ૩૦ મું.

રાગ—સારંગ તીલ્લાનો.

તાના દેરે તાના દેરે તાના તદરે દાની
ઓ દાની ઓ દાની તાદાની તાદાની
તનુમ તનન તનુન તનન—તાના
ઓ દાની ઓ દાનીતાદાની તાદાની
નાદીર દીર તુમ દીર દીર તનુમ તદરે દાની
તનુમ તનન તનુમ તનન—તાના

ગાયન ૩૧ મું.

રાગ-અંગ્રેજી.

સૌ ગાવો મલી દીલશાદ કરી, સઉ ગાવો ખુશીથી દરેક
હરદમની ખુશાલી રાખો જારી, કરજો કામો નેક
રહો સુખને મોજ, કરો મજાહ થાય આશા પુરી હમેશ
હમ રાખી તમ નેક રહો, શાદમાન નેક હુરરે

કોરસ

ખુશ ખુશાલી ભરીયો, નેક ખુશીનો દીન આજ
રહે સલામત હંમેશ, કાયમ બીટીશોનું રાજ
રહે શહેનશાહને હાથ, હમદીન ગરીબોની લાજ
રહે કાયમ સદા, હમો જરથોસ્તી કાજ

ગાયન ૩૨ મું.

રાગ— કવ્વાલી.

બચાવ હરદમ તું દુશમનસે, સદા સરકાર બ્રીટીશકો
ફતેહ તું દેના હુએ માલીક, સદા સરકાર બ્રીટીશકો
ફતેહ ઓર શાદ રહે અયસી, દુવા હરદમ કબુલ કીજે
મદદ કર જંગે જરમનમે, સદા સરકાર બ્રીટીશકો
દીલસે હિંદ દુવા માંગે, બ્રીટીશ ઔર હિંદી લશકરકી
વેલીંગડન નેલસન જયસા, સુરા સરદાર બ્રીટીશકો
નીતી ઓર ન્યાયસે જલકે, બ્રીટીશકા રાજ ઓર તાજો
નીર્દય જરમનકા ફંદાસે, બચાવ સરકાર બ્રીટીશકો
નામદાર જ્યોર્જ જયસા શહેનશાહ, સદા સરપર રહોકાયમ
લોર્ડ હારડીંગ વીલીંગડન, ચમક દેતે હુએ બ્રીટીશકો

ગાયન ૩૩ મું.

રાગ–કાલીંગડો

ખલકનાં હુએ ખુદા ખાવીંદ, ન્યામત તાહરી ન્યારી છે
કરીમ તાહરી કરામતમાં, ભલાનીજ ભેદ ભારી છે
ખાકી અમ આદમો પાપી, તોજેશ તાહરી નથી કરતા
આધીન તોય તુજ દાસોપે, નવાજેશ તાહરી ન્યારી છે
ક્ષમા કુકર્મો કર અમના, દયાથી દાદગર દાવર
આભાર બેસુમાર કરનારો, હમારો તુજ વાલી છે
મનશાની નેક ગવશાની નેક, કુનશાનીથી કરી બક્ષેસ
સફળ કર આ સફર ભવની, અરજ ખાલેસ હમારી છે

ગાયન ૩૪ મું.

રાગ—ભીમપલાસી

નાદ સમુદ્રકો મહા કઠણ રસ
કીન હુન પાયો પા રહે અન રસ
કહત સદા રંગ ગુણીઅન સબ મીલ
ગાવત રાગ પલાસ કઠણ રસ

ગાયન ૩૫ મું.

રાગ-ભીમપલાસી.

નીત ભજીએ અહુરમઝદને
જરથોસ્તી મહજબ નીનીસા નીસુવાંનીએ
મનસની ગવશની કુનશની-નીત
તન મનથી દીનથી પાક સઉ સજી રહી
આતશની પવીત્રતાને બુલંદીને નમીએ-નીત

ગાયન ૩૬ મું.

રાગ-સારંગ.

ગાઈ ભજન હર મનને બહેલાવું
હર મીલે તો મએ વારી જાવું—ગાઈ
સૃષ્ટી ગગનનો તુંહી રચનાર
પાપ દુઃખનો તુંહી તાલનાર
રોજી રજકનો તુંહી બક્ષનહાર
નીત્ય પાડ હું હૈયે સમાવું—ગાઈ

ગાયન ૩૭ મું.

રાગ-પીલુ બરવો.

લગા હુએ દીલ પ્યારેસે નીભાવોગે તો કીયા હોગા
હમારે કલ્બમે પ્યારે સદા રહોગે તો ક્યા હોગા
હમીકો ચાહ હય મીલનેકી, મીલાવોગે તો કયા હોગા
હુસ્ન ચશમો કે પ્યાલે ભર પીલાવોગે તો કયા હોગા
અજબ દીદાર રોશન હુએ છીપાવોગે તો કયા હોગા
ચમન બીચ આન કર મુંખડા દીખાવોગે તો કયા હોગા

ગાયન ૩૮ મું.

રાગ—ભેરવી.

નીંદા મત કરનાં કીસીકી સચી હુએ બાત કબીરકી
સાચા જુઠા દોનો ભાઇ એક ખુદાને બનવાઈ
જયસી કરણી વયસી ભરણી તું કયુ દીલગીર ભાઇ
જો કરેગા સોહી ભરેગા અપના કીસીકા જાતા
કહત કબીરા સુન ભાઈ સાધુ એક જુઠા એક સાચા

ગાયન ૩૯ મું.

રાગ—ભેરવી.

ઇલાહી ઝીકમે તેરી સભી ખલકત બની રહેવે
તુમારે કલ્બમે પ્યારે તેરી ઉલફત બની રહેવે
સફર હુએ દુરકા યારો ન ખાલી હાથે તુમ જાવો
અગર ચાહતે અઝીઝે તુમ વહાં રહેમત બની રહેવે

ગાયન ૪૦ મું.

રાગ—રામકલી.

તખ્ત ઉપર બેઠકે જો કરતેથે ઈનસાફ
ચીઠ્ઠી આઈ સરકારકી ઘડી ન કરે માફ-તખ્ત
ફત્તેહકી તલવારથી મુલકોપે થા નામ
તેગ કજાકી આ લગી કોઈ ન આયા કામ-તખ્ત
દુનીઆં હુએ દો રોજકી ઈસિ પર ન કર ગુમાન
સો બરસ ઓર સાઠપે આવે મોત નીદાન-તખ્ત
મરદોકી મરદાઈ રહે સખીયો કે ખેરાત
ઇસ દુનીઆંસે જો ગએ ખાલી ઉનકે હાથ-તખ્ત

ગાયન ૪૧ મું.

રાગ-ભેરવી ગઝલ.

દુન્યામાં બરકરારી કોઈની રહી નહી
સદા હયાં બખ્તયારી કોઈની રહી નહી-દુન્યામાં
જમશેદ ઝુહાકબી આધીન થઈ ગયા
સદાએ બાગ બહારી કોઈની રહી નહી-દુન્યામાં
ખુન બેખથી નેપોલીઅનનું ગયું નામ નીશાન
ત્યાં તાજ઼ ઓ તખ્તદારી કોઈની રહી નહી-દુન્યામાં
બે ગુનાહો તોહમતી જાલમાં તરફડે
ફરેબને બદકારી કોઈની રહી નહી
કીસમતી ઘંટી પીસે છે સઉને હરદમ
ખુદા સીવાય યારી કોઈની રહી નહી

ગાયન ૪૨ મું.

રાગ–કાલીંગડા

રબસે મીલા રહો રે ભાઇ
તોરી સભી બાત બન જાઇ–ભલા—રબસે
કાયા માયા કુચ્છ ન રહેગી, નેકી સંગ ચલેગી
અએસી કરણી કર લે પ્યારે, વાંહિ ન પુછે સાંઈ–ભલા–રબસે
રામ નામકી લુટ હુએ, લુટ શકે તો લુટ
અંતકાલ પછતાએગા, પ્રાણુ જાએગા છુટ

ગાયન ૪૩ મું.

રાગ–દરબારી કાહાનરો.

ભજીએ તાહરૂં નામ પ્યારૂં દાતા
રખવાલા ગાઈએ કીરતી ભારી
દુઃખ કાપ સુખ સઉ આપ ઓ જગબાપ
ચરણે તાહરાં પડીને માંગીએ તુંજની યારી–ભજીએ
તું છે જગ પાલનહાર, કુલ આલમનો છે સરદાર
ગુનાહો બંદાના કરજે માફ ઓ રહેમી કીરતાર
તુંહી માર તુંહી તાર તુંહી હમારો આધાર
તું સીવાય નહી કોઈ દુન્યામાં મદદગાર
કષ્ટ હરજે દયા દીલ ધરજે
દુવા એજ દીનુની આમીન રબ તું કરજે

ગાયન ૪૪ મું.

સંજાણ માર્ચ.

ગોરા શુરા હમદીનોએ દીન કાજ છોડયુ ઈરાન
ધીરા વીરા દીવ થઇ આખર કીધો મુકામ સંજાણ
વેઠી દયે બેશુમાર આફતો, તો એ દીન કાજ સઉ રહયા ખુશાલ
જાદવ રાણાએ દીધો આસરો, જે કીર્તીવંત કહાણી
નેરીયોસંગની વાણીને થયાં આજ બારસો સાલ
જઇફ જવાનો સૈ ખુબ વખાણો
અરદેશીર સમ હતા પહેલવાનો
કાજે સંજાણ ખોહયા જાનો
સ્થાપ્યા ઇરાનશાહ કોમની જેથી વાહ વાહ
ધન્ય ધન્ય ટોળા જરથોસ્તી ઉભો કીધો સ્થંભ યાદગાર
અશો દીનની નેક બરકતથી કીર્તી બનાવી તેં આશકાર
તોખમ કયાંનીની અમર કીર્તી, જાળવી રાખજે અય દાદાર
ચાહે હયરત જગ જરથોસ્તીઓ, રહો શાદ આબાદ દીનદાર

ગાયન ૪૫ મું.

રાગ–કલ્યાણ.

દાદાર ઓ દાવર યાવર
સરવર પરવર દાતા દાની માલીક અકબર
યઝદાન પાક તું માલીક બાપ તું
ચરણે શરણે રહે મન તુજને
પાપો તું કાપજે નેકી તું આપજે
માફ તું કરજે માફ તું મુજને

ગાયન ૪૬ મું.

રાગ—કવ્વાલી.

કયા પુછતે હો સાહેબ મુજસે કે કયા હુએ દુનીઆં
હીરસો હવાકા ઘર હુએ દારૂલ ફના હુએ દુનીયાં–કયા
અગરચે બ ચશ્મે જાહીર ઇસ્મે હસી ખુશી હુએ
લેકીન હુએ ગમકી બસ્તી, ઇબ્રતકી જા હુએ દુનીયાં–કયા
કોડ કપટ મત સર ધરો, મંઝીલ અપની દુર
નેકી કુચ્છ કમાઇલો, જો પુજી હો ભરપુર
ગર આજ હુએ કીસીકી કલ હોગી દુશરેકી
હરજાઈ બેહયા હુએ, ઓર બેવફા હુએ દુનીયાં
આંખ કાન મુખ મીચકે, નામ નીરંજન લે
અંદરકે પત જબ ખુલે, જો બહાર કે પતદે–કયા

ગાયન ૪૭ મું.

રાગ—આશાવરી ગઝલ.

કહે રહા હુએ આસમાએ સબસમાં કુચ્છભી નહી
પીસદુંગા એક ગરદી સમે જહાં કુચ્છભી નહી
જીસ જગાથા જમકા જલસા ઔર ખુશરોકા મહેલ
ચંદ કબરોકે સીવા ઔર અબવાહાં કુચ્છભી નહી
ધુજતેથે જીનકે દંકેસે એ જમીન ઓર આસમાં
ચુપ પડે હુએ કબ્રમે, અબ હુનહાં કુચ્છભી નહી

ગાયન ૪૮ મું.

રાગ—ગઝલ.

ખુદા જાણે કે એ જગકા, કયું બેહાલ હોતા હુએ
બને નાદાન કયું બેતાલ, ખ્વાબે માલ ખોતા હુએ
કઇને જુલમકા દાવા, રે પેશોમે દાલે હુએ
કઇકો બેગુનાહ હોકે, હલાલ એ દમકો ખોતા હુએ
કઈ તસબીરકે બહાંને, હજારો રંગ ઉઠા દેતે
કંઈ મજદુર કરે મહેનત, દેરમ મીલનેકા તોતા હુએ
અઝીઝો ઓ અરે દમ ખાવ, પુછો સબસે ગમકી બાત
હસમ કહેતા કરો ના દેર જાનેકા વખ્ત હોતા હુએ–ખુદા

ગાયન ૪૯ મું.

રાગ—દેશ.

રબ નામ ધરી હર કામ કરો
ફતેહનો દેનાર છે એજ ખરો–રબ
નામ એ રબનું સૌને પ્યારૂ
દુર કરે દુખનુ એ અંધારૂં
"હયરત" કહે એ તો સુખનો ઝરો
રબ નામ ભજીને સંસાર તરો–રબ

ગાયન ૫૦ મું.

રાગ—ભુપાલી.

એ તન જોબન પર માન ન કીજીએ
ડરીયે પ્રભુસે આજ આલી—એ તન
જો કોઇ આવે અપને ઢીંગવા
તાસો ગરબ ન કીજીએ
સદા રંગ યહ રીત માને—એ

ગાયન ૫૧ મું.

રાગ-ખમાચ

દીન કે દયાલ છાંડ કોણુ શરણુ જાઉ
એક તો નામ હરી ન દુજા દુસરા ન પાયો
ભજુ તેરો નામ સદા મન મયલ ધોઇ
જીંદગી આખેર હુઈ તબ એ આંખોસે રોઇ—દીન

ગાયન પર મું.

રાગ-યમન કલ્યાણ.

ગુરૂ બીન કયસે ગુન ગાવે
ગુરૂ ન માને તો ગુન નહિ આવે
ગુનીયનમે બેગુની કહાવે—ગુરૂ
માને તો રીઝાવે સબકો
ચરન ગહે સાહે દીનકે જબ
આવે "અચપલ" તાલ સુર સુર-ગુરૂ

ગાયન ૫૩ મું.

રાગ-સોહેની.

ગુરૂ ચરણુ શરણુ કર મનુજા
બીફલ જાએ અન મોલ સકલ વયે
ઘડી પલ કબહુન પાછી ફીરત—ગુરૂ
નાના તીરથ હર રંગ તું ફીરત
એક નામ સંબ બીધન હરત—ગુરૂ

ગાયન ૫૪ મું.

રાગ-કાફી.

પ્રભુ તેરી દયા હય. અપાર
તું અગમ અગોચર અવીકાર
ચર અચર સકલ કો તું આધાર
પતી તનકો ઉધાર—પ્રભુ
દીનાનાથ પતીત દુરબલ હું મહદ અપરાધી
શરણાગત હું ચતર તે હાર
મોંહે પાર ઉતાર—પ્રભુ

ગાયન ૫૫ મું.

રાગ—કલ્યાણ.

દાંદાર દાવર દે તું યારી
સારી જહાંનમાં તાહરી સરદારી
ગાઇએ કીર્તી તાહરી સઉમાં ભારી
છે ગુણકારી લે ઉગારી એ જગવાલી
કુરઆંન રહમાન સઉ કરીએ તુંજ પર
તન મન ધન અમ એ જગ પરવર
રામ નામ તું એક છે, કુલ આલમનો બાપ
દયા દીલથી લાવી તું, સંકટ સઉના કાપ
દાતા દાની, મહાજ્ઞાની, તુંજ બંદા પર, કર મહેરબાની
રબ દીલની અર્જ સુન હમારી
ચાહીએ દીનું સાથ સર નમાવી—દાદર

ગાયન ૫૬ મું.

રાગ—ગૌડ સારંગ.

સખી કોઇ જાએ સુનાવો સુંદરકો
ઘડી પલ છીન નહી ચયન પડત મોહે
ધ્યાન લગો ગીરી ધરકો—સખી
ગૌર તનુ અરૂ સારંગ પાણી
મધુર રૂપ નટવરકો
સુંદર મુખ સુખ સદન શામકો
બળબળ જાઉ ચતુરકો—સખી

ગાયન ૫૭ મું.

રાગ—માલકોશ.

હર હરકો હરમે પએછાના
આ લખ આદની રંજન તુંહી
ઘટ ઘટ બીચ સમાના—હર
ગુપ્ત પ્રગત તું દોઉં જગતમે ગુપ્ત
જગતમે જગતસે હે જગતમે
કહુ જા હીર કહું જાના
અલખ અલખ લખ રૂપ વાહીકો
હર રંગ આપ લુભાના

ગાયન ૫૮ મું.

હીન્દી દાદાની ગરબી.

અલબેલી સાહેલી આવો, ગુણ ગાવો, ગાવો હિંદ દાદાના
જેની કીર્તી ઝળકી રહી છે જગ આસકાર
સદા ગાલ્યું જેણે દેશ સેવામાં જીવન
ઠોકર મારી માન ચાંદને અરપ્યું તન ધન
ભારતનાંજ ભલાં કાજ, સદા ધરી હૈઈડે દાઝ
રાખી હમારી લાજ આજ—જેની
સ્ત્રી કેળવણીનો પીતા, અબળા પડખે રહયો સદા
કીધી સઉ ફરજ અદા—જેની
પાપી કાળ કહાં આવ્યો, ગરીબ હિંદને દવાર
ભીજવી હમારી આંખ્યોને, આંસુઓથી નવધાર
નોધાશે હિંદ તવારીખે, ત્રીસમી જુન સનવાર
અસ્ત થયો સુર્ય હિંદનો, છવાઈ રહયો અંધકાર
નેક નામ અમર કરી ગયો હમોને તું તજી
સ્વાર્થ સેવા તુચ્છ ગણી દેશ સેવાને ભજી
શાંતિ તેના રૂહ કાજ માંગીએ દીનું સંગાત
મીનોઈ બહેસ્તનું બાર દેજો દાદાર—જેની

ગાયન ૫૯ મું.

રાગ—હોલી.

સ્ત્રીની કેળવણી હોય સારી તો સંસાર નીભાવે વીચારી
ભાગ્યવંતી માનવી સદગુણી જાણુવી ધણીને તાબે જે નારી
ખરૂં સુખ એમાં નહી શરમ તેમાં
માનો જાનો તમો બહેનો માહરી, ના દેતાં શીખામણુ વીસારી
ભાગ્યવંત નર તે સુખી હમેશ જે, ગણે પ્રીયાનેજ પ્યારી
ચાહ રાખો મનમાં વફા રાખો દીલમાં
માનો જાનો એમાં સુખ સંસારી ના દેતાં શીખામન વીસારી

ગાયન ૬૦ મું.

રાગ—બાગેશ્રી.

બહુ ગુન કામ ન આવે સજની
જબલગ યે કરમ નહી જાગે
જગત સુની હુએ બાત રંગીલે
રૂપ જોબન ગુન ધરે હી
રહે તુ હુએ તેરે ભાગનકે આગે

ગાયન ૬૧ મું.

રાગ—કેદાર.

ભજ ભજ મનુજારે તું, કમળ નયન બાસુદેવ
પ્રણુત વત્સલ કરૂણા કર, ભકતન પ્રતીપાળરે તું-ભજ
જાકે સુરમન સુ નીત, પાપ હરત જન્મ તરત
પાવત પદ પરમ ઉન્નત
ચતર કહત સુલભ જુગત
ભજ દીન દયા લરે તું—ભજ

ગાયન ૬૨ મું.

રાગ-પીલુ.

નીત ઉઠ સુરમન હરીકો કરીએ
ભાવ ધરે સુધ અપને ગતમે
ભવસાગર કો તરીએ-નીત
હરીકો નામ સદા સુખ દાયક
મંગલ મુખ સુચરીએ-નીત

ગાયન ૬૩ મું.

રાગ-ભેરવી.

અરે આવ્યો હતો, જ્યાંથી હવે હું ત્યાં જવાનો છું
તજી આ દેહ પીંજરને, નીરાકારી થવાનો છું
કરી કાળાં અને ધોળાં, ઉડાવી મોજ દુનીયાની
કર્યાં જે કર્મ તેનું હુ, કટુ ફળ ચાખવાનો છું-અરે
સગાના સ્નેહને છોડી, પ્રીયાના પ્રેમને તોડી
હવે કીરતારનો દરબારમાં, હાજર હુ થવાનો છું-અરે
કમાવ્યો ખુબ દોલતને, વસાવ્યા મહેલને માલા
અરે હુ એકલો સઘળું, મુકી અહીથી જવાનો છું-અરે
જગતમાં જન્મ લેતાં હાં, હતી બાંધી મુઠી માહરી
ઉઘાડી લઇને હાય હવે હુ તો જવાનો છું

ગાયન ૬૪ મુ.

રાગ—જોનપુરી.

ક્યસેકે ધરૂં ધીર પીયા મોરા
ના માને જીયરા મોરા
રાત દીના મોહે તરફ્ત બીતત
આન મીલો હર રંગ પીયા મોરા

ગાયન ૬૫ મું.

રાગ-આસાવરી ઝુમરા.

હે બાજે ઝનનન ઝનનન બાજે
પાયલી યા મોરે રાજ દુલારે
દોરે આગન વા મોઈ—હે બાજે
માનમ તંગ મન્નવારો ડોલે
નઈનન કીછળ છાઈ—હે બાજે

ગાયન ૬૬ મું.

રાગ-બીહાગ.

સોહત રાગ બીહાગ સજની
ઓદવ સંપુરણ સુર ગાવત
રીધ સુર માનત પ્યારે—સોહત
શંકર ભુખન મેલક હાયો
વાદીસુર ગંધાર
સમવાદી ભર્યો સપ્તમ જામે
ઉપજત નીત અનુરાગ સજની

ગાયન ૬૭ મું.

રાગ-દેશ.

મેહારે બન ઘન દાર દાર ઓર મુરલા બોલે
મેહા બોછારન બરસે
કારી ઘટા ઘન ફીર ઉ મંડાવત
પપીયા બોલે સદારંગ મનુવા લરજે

ગાયન ૬૮ મું.

રાગ-સોહેની.

સમય જબ આવે પલત જગ જાએ
કીસીકા કછુ ના ચલે
બુધમાની અભીમાની રાજા રાણી
બલદવાની દુખપાએ-સમય
દુનીઆં મુસાફીરખાનાં આએ યહા હંએ જાના
રએન સમજ ઠારે ભોર ભએ ચલના
મન ઠેરાના હરી ગુણુ ગાના
યેહી નીત સંગ જાએ

ગાયન ૬૯ મું.

ગરબી.

દીલથી માગું સ્હાય રબ તણી, રંગ ભુમી પર આજ
નવલ દીન મુબારક સઉ, ચાહીએ સખીઓ સાથ
શાહે આદીલ જયોર્જ તણુ, તપો તખ્તને તાજ
હમારે સર• રહી કાયમ, જુગ જુગ કરજો રાજ
એ સખી ચાલો પુલે ઠાળ ભરી, હરખે મળી અવસર ઉજવ્યે
સંસારી સાગરમાં નીતી રીતીથી ભવસાગર સઉ તરીએ
જાણીએ માનીએ દીલથી હરખથી સદગુણો સારા સંઘરીએ
નામ સદા રબનુંજ અંતરમા ધરજો
નીતીનીજ રાહમાં કદમ તમો ભરજો
દુખીઓના દુખ હરદમ ભાંજજો
આશીશ તણો ગુલજાર બનાવજો
આમીન હોજો તુને ઓ જરથોસ્તી કોમ
મનશની ગવશની કુનશનીથી જાળવી જોમ
નેકનામ અંમર કરી નેકીનોજ હાથ ધરી
નીતીનીજ જામ ભરી નેકીને લ્યો નોશ કરી
નેકીનાજ કામ કરી નેક નામ તમો જરી
નેકી નીતી લેઓ સજી અહુરમજદને ભજી

ગાયન ૭૦ મું.

રાગ—જોગયા આસાવરી.

ગુરૂ બિન કોન બતા દે બાટ, બડા બિકટ જમ ઘાટ
ભ્રાંતીકી બડી નદીયાં બિચમે, અહુંકારકી લાટ
મદ મત્સરકી ધારા બરસત, માયા પવન ઘન ડાટ
કામ ક્રોધ દો પર્વત ઠાડે, લોભ ચોર સંગાથ
કહત "કબિરા" સુન ભાઇ સાધુ, કર્યા કરના ઓ ભાટ

ગાયન ૭૧ મું.

રાગ-બાગેશ્રી.

માન મનાવે મેરી માને ઔર મનાવે
વાકો તું નાહી માને
રન દીના દુરજન નિત
સંગોહી રહત મેરી જાને

ગાયન ૭૨ મું.

રાગ-આસાવરી.

અબતો મોરે કાન ભનકવા પરી લો આઇ
અજ આવેંગે મોરે લાલન, આપહી મોરે મંદરવા
જબ આવેંગે યા દરવજવા, તન મન ધન નૌછાવર કરહો
સદા રંગીલે મહુમદશાહ રતન ઝનકવા

ગાયન ૭૩ મું.

રાગ—જીંજોટી ખમાચ.

ખુદા જાને કે કિસમતમે, હમારે કયા લીખા હોગા
જો ઝાહેર હય સો દેખેંગે, વલે બાતેનમે કયા હોગા
મુઝે હય ખૌફ ઉસ દીનકા, બતા વોહ કૌનસા દીનહય
ઉતર કર સમ્સ જબ નીચે, સવા નેઝે ખડા હોગા
ઉસે કુચ્છ ખોફ નહિ મહેરૂકુ, અઇસે રોઝે મહેશરકા
સવાબ હુએ જીસકે સીને પર, દરૂદે મુસ્તફા હોગા
કયામત હોવેંગી કાયમ, ઝમી ઓર આસમા ઉપર
કે જીસ દીન દો જહાં કે, બાગકા ગુનચા ખીલા હોગા

ગાયન ૭૪ મું.

રાગ—ભેરવી.

સોચ મના તુ કોન ઘટમે
કહાંસે તુ આવત કહાં પર જાવત
ભેજા તુંજકો કોન ઘટમે
કયા લે આયો કયા લે જાવેગો
માલક સબકો કોન ઘટમે

ગાયન ૭૫ મું.

રાગ—પીલુ.

મેરો મન લે ગયો કુષ્ણ મોરારી
નીસદીન ધ્યાન લગો ગીર ધરકો
તન મન ધન સબવારી—મેરો
સાંવરી સુરત મધુરી મુરત
ચતુર ભુજાગીરધારી—મેરો

ગાયન ૭૬ મું.

રાગ—કાલીંગડો.

અબ હોને લગો પરભાત સખી, બોલત કેકી કીર કોકીલા
કુસુમ કમળ બિકસાત સખી
અરૂણુ કીરણુ પુરબ પ્રકાશત, ભોર ભયો નિશ જાત સખી

ગાયન ૭૭ મું.

રાગ-ભેરવ.

ભજ ભજ મન નંદ ગોપાલારે
ગોલક ધેલ ધરણી બાફલ
લોચન પરમબીશાલારે
રત્નજ દીતકુ દલકર કંકણુ
ગલે મોરી ચનકી માલારે

ગાયન ૭૮ મું.

રાગ-ખમાચ.

નૌંદ નૌદન ચરાએ ગૈયા
મુખસે બજાવત વેનુ ધરી હૈં
બ્રીજ બાસીન કીરે—
મદન મોહનકો ધ્યાન ધરેજો
અતી સુખ પાવો, ચયન ભટકત
ચહુમન ઔર પુરી મોજા કછુ
લેન દેન ધની હૈ, બ્રીજ બાસીન કીરે

ગાયન ૭૯ મું.

રાગ-સારંગ.

ખુદા કર મેહેર અપાર, પાકુ પરવર દેગાર
સબકો રખ તંદરોસ્ત, સાથ પુર બહાર-કર
પશુ પંખી જીવજંત, સબ તેરે આધાર
હમ સબ ધરત તેરોહી ધ્યાન તુંઇ
ખુદા અહુરમજદ, સબ જગં તાર-કર

ગાયન ૮૦ મું.

રાગ—સારંગ ગઝલ.

ઈનસાંન કો લાઝીમ હય, કે રેહેમ દીલમે ચાહીએ
લાચાર મુફલીસકો સદા, અપનાં સમજનાં ચાહીએ-ઈનસાન
હમદીન ભાઇ બહેનોકી, ગઝેપે ખ્યાલ ચાહીએ
જો બન શકે કુચ્છભી અપને, દીલસે દેના ચાહીએ-ઇનસાન

ગાયન ૮૧ મું.

રાગ-જીલ્લા ભજન.

પનાહમે અપની રખ્ખ લીજે, મેં તો દાસ હું તેરા
છોડ તુંજે જાંઉમે કાંહાં, તું સહારા મેરા-પનાહ
ભટકતા હુ મુદતસે ખુદા, નહિ આરામ પાતા
દયાકી નઝરશે દેખો, નહિ તો ડુબતા બેડા-પનાહ
સતાયા હર્સો હવસકા, તપાયા દુઃખોકા
ડરતા હું અબતો મોતસે, હુવા હાલ તંગ મેરા-પનાહ
તુંઈ કરીમ રહીમ હય, તુંઈ હય કારસાઝ
શરન ચરનકો ધરલીયા, ભરોસા નાથ તેરા—પનાહ

ગાયન ૮૨ મું.

રાગ—પહાડી ગારા ગઝલ.

કરતા હય કોઇ ઝોરો ઝફા પેટકે લીએ
સહતા હય કોઈ રંજો બલા પેટકે લીએ—કરતા
બેચેઠે હય સબ દુકાન લગા પેટકે લીએ
સબ કર રહે હય ફીકુ સદા પેટકે લીએ—કરતા
સાધુભી દેતા હએ દુવા પેટકે લીએ
ધંધા હરેકને શીખ લીયા પેટકે લીએ—કરતા
માશુકભી કર રહી વફા પેટકે લીએ
કયા કયા વોહ કરતી નાઝો અદા પેટકે લીએ—કરતા

ગાયન ૮૩ મું.

રાગ-ભેરવી.

રામ ભજન કર લેના, કર જન્મ સફ્લકા ફેરા
યામે કોનહી હય તેરા, તુંતો માયાસે હય ઘેરા—રામ
સોના પેહેનો રૂપા પેહેનો, પેહેનો પીતળ કાંસાં
રૂપ્યા ગજકા રેશમ પેહેનો, નહી જીવનકા આશા—રામ
કોડી કોડી માયા જોડી, રૂપ્યા લાખ કરોડા
પ્રભુકા ઘરકી ચીઠી ઉતરી, રાજ કાજ સબ છોડા—રામ
બાડી બગીચા બંગલા બનાયા, ગાય ભેંસ ઘર ઘોડા
સુંદર નાર એકેલા છોડા, બીછડ ગયા તેરા જોડા—રામ
દેશ દેશકે બૈદ બુલાયા, લાયા જડી બુટી મોટા
જડી બુટી કછુ કામ ન લાગા, જબ આવરદા તુટા—રામ

ગાયન ૮૪ મું.

રાગ—બરવા જીલ્લા ઠુમરી.

એજી પ્યારા મન મેરા દેખ ઝરા ધીરે ધીરે
ધીરે ધીરે ધીરે ધીરે, ધીરે ધીરે ધીરે ધીરે—એજી
અહો રાહે નેકી નીતીકો તું કર પ્યારે તેરી
રાહે બદીકો તજ ધીરે ધીરે—એજી

ગાયન ૮૫ મું.

રાગ—તેલંગ ઠુમરી.

ક્યસી બજાઇ તુંને બંસરીયા સુન બંસીવાલે
જીયાકો આવે નહિ ચેનરે દીન રેનરે—સુન
ટેર સુનાઈ ગયો જીયાકો લોભાઇ ગયો
અમરૂત બરસાય ગયો, બ્યાકુલ તોરી બંસીસે,
દીન રેનરે કયા કેહેનારે—સુન

ગાયન ૮૬ મું.

રાગ—ગઝલ.

અજબ હય વકત કલજુગકા, નઝર પર યાર આતા હય
સભી મતલબમે ઘુમતે હય, નહિ રબકો સમજતા હય—અજબ
દગા કર ઝયાદા જો લેવે, કસમ ખા જુઠ કમ દેવે
બડા હુશીયાર દાનીસ્તા, યેહી જગમે મનાતા હય—અજબ
દેખો બીલ્લીબી કુત્તેકો, ડરાતી હએ યહે વકતોમે
સબક ઉસ્તાદકો ચેલા, પઢાતા હય દરાતા હય—અજબ

ગાયન ૮૭ મું.

રાગ—દેશ કવ્વાલી.

નર તનકો પાકે પ્યારે, પ્રભુકો કયુ બીસારે
નેકી દયા ધરમકો, ખોટા કુઝુલ કયુ હય—નર
કયુ બનતા હુએ દીવાના, જગ હય મુશાફીરખાના
બેદાર હો મેરે પ્યારે સોતા કુઝુલ કયુ હય.
કરલે ધરમકા સોદા, શુદ્ધ બુધ્ધ કયું બીસારા
હીર્સો હુવસકે પીછે, હોતા કુઝુલ કયુ હય—નર
ભાઇ બહેન સુત દારા, સમજે તું કીસકો પ્યારા
મતલબકી હુએ યહ દુનીઆં, રોતા કુઝુલ કયુ હય—નર

ગાયન ૮૮ મું.

રાગ—દેશ.

પ્યારે મન સમજ તુંમે કયા કહું, સંસાર સબ યહ અસાર હય
મતજા ફસો મોહ ફંદમે, ઝીંદગી તો યહ અનિવાર હય—પ્યારે
દેખ દેહ સબકી કયસી ભાઈ, કહાંસે આઇ ઔર વહાં કાંહા ગઇ
જ્ઞાન ચક્ષુ ખોલકે દેખલે, આંખીર બદનકી તો ખાક હય—પ્યારે
ગુમાન મત કર તનકી, ન ખબર તુંઝે દીન રેનકી
કાલ આવેગા કબ ખાવેગા, કયા તુઝને તો યહ બીચાર હય—પ્યારે
જો આયા હય સોઈ જાએગા, મેરા મેરા મત કર પસ્તાયેગા
સંગ તેરે કુચ્છ નહી આવેગા, સંગ સત્ય ધર્મ દો યાર હય—પ્યારે
સુમરન કર રામ નામકા, ધર ધ્યાન તું બ્રહ્મકા
સબ અસારમે વોહીસાર હય, સારા જગતકા આધાર હય—પ્યારે

ગાયન ૮૯ મુ.

રાગ-સારંગ

ખુદા તુંઇ કીરતાર, તુંઇ હમ સરદાર તુંઈ પાલનહાર
તુંઈ માર, તુંઇ તાર–ખુદા
દાદગર તુંઇ, પરવર તુંઈ, તુંઇ એકજ સરજનહાર
માંગીએ મદદ અબતેરી આજ કાજ
રાખી લાજ પાર ઉતાર સબ કાર–ખુદા

ગાયન ૯૦ મું.

રાગ—પીલુ.

પ્યારે મુશાફીર અબ કુચ્છ કમલો
રાહે બદીકો અબ તુમ તજલો–પ્યારે
કરો ખુદાકી બંદગી, ગરજીકો કુચ્છ હો
નેકી બદી તેરે સંગ ચલેગી, યહુ બાતા સુનલો–પ્યારે
ખા તું ઓર ખીલાદે કીસીકો, જનમ સફલ કર લો
ચલતે વકતકો પ્યારે મુસાફીર, સવાબ કુચ્છ કરલો—પ્યારે

ગાયન ૯૧ મું.

રાગ—માલકોષ.

જીનકે મુખમે રામ નહી હય ઉસ્કે સંગમે રેહેના કયારે
જો ગાયનમે પ્રભુ ગુન નહી હય, વોહ ગાયનકો ગાના કયારે
નેકી બદીકો સમજા નહી હય, તબ વોહ જહાંમે સમજા કયારે
પ્રભુ ભજનમે ભીના નહી હય, આકર ફીર વ્હો પાયા કયારે
જો મારગમે કાંટા પથ્થર, વ્હો મારગસે જાના કયારે
જીસ નદીમે નીરમળ જલ નહી, ઉસ નદીમે નહાના કયારે

ગાયન ૯૨ મું.

રાગ—આસાવરી.

મીટ્ટીમે મીલ જાના, એક દીન આખીર બેશક જાના
મીટ્ટી પુછે કુંભારસે, તું કયું ગુંદેમુજકો
એક દીન અયસો વકત આયેગો, મેં ગુંદુગી તુંજકો—મીટ્ટી
કપરા પુછે દરજીસે, તું કયું સીવે મુજકો
એક દીન અયસા વકત આયેગો, લપટ દઉગી તુજકો—મીટ્ટી
લકરા પુછે સુથારસે, તું કયુ છીલે મુજકો
એક દીન અયસો વકત આયેગો, ફુક દઉંગી તુંજકો—મીટ્ટી
મીટ્ટી ઓઢન મીટટી બીછાવન, મીટટીકા હય સીરોના
કહત કબીર સુન ભાઈ સાધુ, સાવધ હોકે રેહેના—મીટટી

ગાયન ૯૩ મું.

રાગ—માલકોષ.

ધુન અપની અપની ગાતે હુએ
રામ નામકી સુમરન કીજો
પાપી જગતમે કામ ક્રોધકે
છલ કપટ છલકા બીસ રામ
જબ લીએ તબ દામદામ
સબ આખેરકો પછતાતે હુએ—ધુન
જનમ કરમકી ભુલ ઘાત સૌ
ઘાત બરીમે ઘર દેખા
સુખ સંપતકા હર કોઇ સાથી
દુખમે કામ ન આતે હુએ

ગાયન ૯૪ મું.

રાગ-કવ્વાલી ગઝલ.

સીતમસે બાઝ આ જાલીમ, કયામત હોને વાલી હુએ
બ પેશે દાવરે મહેસર, અદાલત હોને વાલી હુએ
સંભલ જાઓ નજર બાજો, કયામત હોને વાલી હુએ
કીસીસે હુસ્ન સોહરેપર, સહાદત હોને વાલી હુએ
લીએ રામશીર તીરો આજ, વો મકતલમે આતે હુએ
મુબારક બાદ મુસતાકો, કયામત હોને વાલી હુએ

ગાયન ૯૫ મું.

રાગ—પીલુ-બરવો

ખુદીકી પરસ્તી જો ઘેહેરી રહેગી
તો મસ્તીમે યાદ તેરી રહેગી-ખુદીકી
ન કર જુલ્મ ઝાલીમ કીસીકે તું ઉપર
તેરે ઘરમે જબતક કચેરી રહેગી-ખુદીકી
ન કર દોલતપે તું ઈતની ગરૂરી
ન કીસીકી રહી ન તેરી રહેગી-ખુદીકી

ગાયન ૯૬ મું.

રાગ-સોહેની.

સાંવરી સુરત જબ દેખી મોરે સજનાં
શુધ ના રહી મોરે તન મનકી
મોરલીકી ધુન સુન બેકલ ભઈરી
ચએન નહી દીન રજની
કાહે કરૂં કહાં જાંઉ મોરી સજની-શુધ

ગાયન ૯૭ મું.

રાગ-પીલુ બરવો.

ચાહતે હુએ મદદ તેરી અએ યઝદાં હમારે
રખ સાહ્યા તેરા સરપે, તું હરઆં હમારે
લાજીમ હુએ તેરી સીફત, અએ શાહે આલમ
લે દાદ હમારી, અએ કદરદાં હમારે
હર કામમે તું નેક, ફતેહમંદ હમે કર
તેરી મહેર ચાહતે હય, મહેરબાન હમારે
આગે હમ ખડે દસ્ત, તેરી દરગાહમે લાચાર
આરામ હમે બખ્સ, અએ પાસબાં હમારે

ગાયન ૯૮ મું.

રાગ-કલ્યાન.

પોહોંચો સરોશ મદદે માહરી, જોરાવર ને જે શુભકારી
ધરી તેજ હથીયારો કારી, નેકોનાં દુખ દે છે નીવારી–પોંહચો
બુરાં મનને સુખન કામથી, હોએ કીધી મેં જે બદકારી
નેક થવા હું માફી તેની, માગુંછું જગ બાપ તમારી–પોંહચો
અહુરમજદની મરજી રાખી, કાજ કરૂં શુભ બહુ સુખકારી
અહુનવર પઢી હું બચું બદીથી, માંગી નીત હું સરોશની યારી

ગાયન ૯૯ મું.

રાગ-પીલુ ભજન.

ભરમ તજ ભાઇ ભજન કર હસકે, સબ છોડ દે કામ કપટકે
યહ સંસારમે સાર એહીહય, કયું તું અધર બીચ લટકે
જગતમે દો બસ્તુ હયસાર, મીઠો બોલનો કરના પર ઉપકાર
જગતમે પાંચ રત્ન હુએ સાર હાંતમીલન હરી ભજન દયા દાન ઉપકાર

ગાયન ૧૦૦ મું.

રાગ-ઇગ્રેજી.

છઇએ હુમે જરથોસ્તી, રે માજદયસ્ની નેક
કુલ જહાંન સાથે દોસ્તી, રાખી નીભાવી ટેક
સુઠીજ ભર આ ટોળો, સઉ ઇલ્મનો સરદાર
રે બોલબાલા બોલો, તેની સઉ નરને નાર
ઓ તોખમ કયાની, ઓ જગ મશહુર
ઓ સઉ સદગુણમાં સાચી ને ભરપુર
કાયમ રહી જાળવજે શુભ તુજ જોમ
આબાદી સાથે તું ઓ પારસી કોમ
બહોલી સખાવત હાથે દેશે જગત જાહેર
બહુ ચંચલાઈ સાથે સઉ વાતમાં માહેર
ગુજરી જફાઓ ભારી તો પણ ન છોડયો ભરમ
તેથી મલી રબ યારી એજ ખરો છે મર્મ
સુખદાઇ સ્ત્રી કેળવણી, જેનો દીપાવે બહાર
ગુન નેકની મેળવણી, રાખે સુખી સંસાર
પોશાકની ખુબી કાંઇ, છે ઓર જહાં મશહુર
તે કોમની બાનુ થઇ, છૈયે હુમે મગરૂર
જેની વફાદારી પર, પડયા નથી કાંઇ દાઘ
આ રાજની યારી પર, લડશે મીસાલે વાઘ
નીમકહલાલી જામી, તે પર બની દીલસોજ
આ ફએજ આજે પામી, ખુશ થા તું ઓ ફીરોજ

ગાયન ૧૦૧ મું.

રાગ—ગઝલ.

અગર હમ બાગબાં હોતે, તો ગુલશનકો લુટા દેતે
પકડ કર દસ્ત બુલબુલકા, ચમનસે બહાર ઉઠા દેતે
અગર હમ બાગકે માલી, બનાતે ફુલકી જાલી
બના કર હાર ગજરોકા, તો દીલબરકુ પહેનાં દેતે
અગર અમ બાગકે ભોઉરે, ડાલીકી બીચ છુપા રહેતે
મજાહ ઇસિકકા હમ પાતે, સુબેહ હોતે ચલા જાતે
અગર એ દીલ પતંગ હોતે, ઉરાતા ગમકી દોરીસે
બનાકર ઇસકકા માજા, પતંગ ઉસ્કા કટા દેતે

ગાયન ૧૦૨ મું.

રાગ—દેશ ગઝલ.

પ્યારે મન સમજ તુંમે કયા કહુ, સંસાર સબ યહ અસાર હય
મત જા ફસો મોહફંદમે, જીંદગી તો એ અનિવાર હય
દેખ દેહ સબકી કયસી ભઇ, કહાંસે આઇ ઔર વોહકાંહાં ગઈ
જ્ઞાન ચક્ષુ ખોલકે દેખલે, આખર બદનકી તો ખક હય
ગુમાન મત કર તનકી, ન ખબર તુઝે દીન રેનકી
કાલ આયગા કબ ખાયગા, કયા તુજને તો એ બીચાર હય

ગાયન ૧૦૩ મું.

રાગ—પીલુ ધનાશ્રી.

બીગડ ગઇ તકદીર તો, નહી તદબીરભી આડે આતી હય
જબ બીગડી તકદીર કહો, તદબીર હુય કહાં સાથી હય
તકદીરકે આગે તદબીરોકી, એક પેશ નહી જાતી હય
તકદીરે સમજો વઝીર, તકદીરહી શાહ કહેલાતી હય

ગાયન ૧૦૪ મું.

રાગ-ભેરવી.

દોહી ઘડીકી સ્વાસ, કરત મન, લાખ બરસકી આસ
યહ બદનકો, નહી હય ભરોસો, પલમે હોવે નાશ
તોબી કાયાકો, માનત જયેસે, જીવત ઓતહી માસ—કરત
સોના રૂપાકો, સબ કોઈ ચાહત હય, લોભ લાલચમે ખાસ
કોડીબી નહી સંગ ચલેગી, જબ છોડ ચલેગો બાસ-કરત
અજહુઈ યહ સમય સમજલે, કર જન સેવા ખાસ
અયસી કરની કરલે પ્યારે, રેહ જાવે કુલ બાસ—કરત

ગાયન ૧૦૫ મું.

રાગ-કલ્યાણ.

ગુઝારો નવું વર્ષ સુખ સંપ સાથે
ખુદાનો રહો હાથ મુજ કોમ માથે-ગુઝારો
સુખી કોમ છે આપણી આ રાજે
મુબારક તમોને નવું સાલ આજે-ગુઝારો
ગુઝારો વરસ આ અમન ને ચમનમા
વસાવો ભલાખ્યાલ ખુબ નેક મનમાં-ગુઝારો
વધો સંપતિ સંતતી સાથ રોજી
ખુદાવંદ રાખે તમોને લ્યો મોજી-ગુઝરો
રહો ખુશ તમારી બધી આશ પામી
ખુદા પાક આપો સદા નેક નામી-ગુઝારો

ગાયન ૧૦૬ મું.

રાગ-આસાવરી.

અબતો સાચો કલજુગ આયો
પુત્ર પીતાકો કહ્યો ન માને, કરત અપને મન ભાયો
નારી સ્ત્રી પતિવરતા નારી, નીરખત પુરૂષ પરાયો—અબ
સાધુ સનીઆસી ધન સરચન લાગે, હરીનામ મનથી બીસારેરે-અબ

ગાયન ૧૦૭ મું.

રાગ—ભેરવી ગઝલ.

અરે મન સોચ તું ભાઈ, હરીકી યાદ બીસારી હય
ચલાથા કૌલતું કરકે, યહાંપે આયે કર ભુલા
ફસાયા મોહને તુંજકો, નાહક અપની બીગાડી હય—અરેમન
કુતુંબ પરીવાર હય તેરા, વહાં નહિ કામ આયેગા
પડેગા યમરાજસે ઝઘડા, વહાંકી કયા બીચારી હય—અરેમન
ભજો તુમ શ્યામ કે શ્યામકો, કરેગે માફ અર્ઘ ભારી
કહે શ્યામ આધીનીશે, કૃષ્ણુકી ભકતી પ્યારી હ્રય—અરેમન

ગાયન ૧૦૮ મું.

રાગ—હોળી.

ખેલ હોરીમે પીયુકો રીઝાઉ, આજ સફલ સખી ફાગ હમારો
જનમ જનમ સુખ પાઉ
જ્ઞાન ધ્યાનકી ભર પીચકારી, ભાવ અબીર ઉડાઉં
રદય પ્રેમ પખવાજ નાડીમે, નવનિત તાલ બજાઉં
ફાગનમે સખી હોરી સલગે, મેં તીન તાપ બુઝાઉ
ભર મુખ હેત ગુલાલ મુઠસો, બારબાર બલ જાઉં

ગાયન ૧૦૯ મું.

રાગ—આશા જોગી.

જુઠી જગ માયા ધન ને માન
સમજ ઇનસાન, અએ નાદાન—જુઠી
માત તાત ને મીત્રો એશી, સૌ પૈસાનાં યાર
નેકી નીતી ધર્મ બંદગી, સોભાવે સંસાર—જુઠી
ભાઇ બહેન ને પરણી નારી, પૈસે આવે કામ
ગાંઠે ધનજો થાએ ખાલી, કોણ લે તુંજ નામ—જુઠી
માયા મોજો જગની ખોટી, ભકતી જાશે સાથ
તાહરૂં માહરૂં નહીજ રહેશે, ફકત નેકી બસ હાથ—જુઠી

ગાયન ૧૧૦ મું.

રાગ—ઝીંઝોટી.

હાથ જોરૂં તારાં ચરણે પડી
આવો નગર મોરા હરી
સાંવલી સુરત પ્યારી પ્યારી
નૈણ રસીલે બાલો વાલી
અંખીયા તોરી જાદુ ભરી—આવો
સાચી કહો હુસ્ન અમે
બોલો ન બોલો મુહસે તમે
તારી માયા માહરા મનમાં ભરી

ગાયન ૧૧૧ મું.

રાગ—પીલુ.

ચાહે કીસીકા ગર તું બુરા, વ્હો બુરાઈ તેરી બુરાઈ હુય
યા બની આદમ જીસને બદીકી, આગે ઉસકે ખાઈ હુય
બીજ તું જયસા બોવેગા, બસ ઝાડભી વયસા હોવેગા
નેકી મીઠા ફલ હુય બુરાઈસે, કડવા ફલ પાવેગા
દુન્યા હુય એક મીસલે સરાહ, ઇસમે જો મુશાફીર આકે રહા
ઠયરા એક યા દો દીન, આખીર કુચકી ઠયરાઈ હુય
કીસીકી બદી જો તું ચહાય તેરેહી બસ વહો આગે આય
રખના યહખુબ યાદ તું બદકા હુય ઇન્તેકામ બદ હુય

ગાયન ૧૧૨ મું.

રાગ—ભૈરવી.

ગાયે તું નિત ગુણુ ગુણીયન કે એજ ભાવ નિરંતર પાળે
ઉતમ જાંણો એ દેહે માને એક નમન સો દુસ્મની ભાલે
જાય ચતુર ગુણી સુજ્જન કે દવાર શાંત સમયસે વ્હો નીત હાલે
નાથ નીરંજનકો ખુશ રાખે પાય વીપત ના વ્હો કોઇ કાલે

ગાયન ૧૧૩ મું.

રાગ—પુરબી.

મુરખ નાહુક જન્મ ગમાયો
ધર્મ ત્યાગ અધર્મ ગ્રહલીનો, હુય જગ બીચ કમાયો
રામ નામ કબકુ નહી લીનો, કુમત અતી ચીતલાયો
બાલાપન સબ ખેલ ગમાયો, જવાની માન બઢાયો
દેખ બુઢાપા રોયો જબહી, સમય કાલકો આયો
માતપીતા સુત બનિતા ભાઈ, સબહીને ભરમાયો
અંતકાલ તોહી કોન બચાવે, જબ યમ ત્રાસ દીખાયો

ગાયન ૧૧૪ મું.

રાગ—ભુપ કલ્યાણ

છબ સુંદર દીખાયે લીનો મોહે લુભાયે
મોસે મધુર મધુર રસ બતીયાં બનાયેં—છબ
બાત કરત મુસકાયે કાયે
ઇત ઉત ચીત વત કછુ ચીત ચુરાયે
અયસો ચંચલ મન મેરો હરત ધાય—છબ

ગાયન ૧૧૫ મું.

રાગ—યમન કલ્યાણ.

દેખતહી ચીત ચોર લીયો હયે
શ્યામકો નામ મય જપત મનમે
શ્યામસે સબ મેરો કાજ જીયો હયે—દેખત
યા જગમે તુમારે ચરન સદા ચીત પાન દીયો હયે
અગમ પ્રેમ રસ મોહે પીયો હયે—શ્યામસે સબ

ગાયન ૧૧૬ મું.

રાગ—તેલંગ.

પનીયાં ભરન મય કયેસે જાંઉ ઘરસું
મગ રોકી ઠાડો મોસે કરત બરજોરી શ્યામ
લટક રહી ચુંદરી સરસું—પનીયાં
પરત પૈયાં લેવું બલૈયાં
તોસે બીનતી કરત મયે હારી, યેહ ધીઠ લંગરવા
લપટ ઝપટ મોરી મટકી પટકી સરસું—પનીયાં

ગાયન ૧૧૭ મું.

રાગ-કાફી ઠુમરી.

મગમ શ્યામ મોરી ગગરી ગીરાઇ
બાટ ચલત મોસે કરમ લરાઈ—મગમ
મયતો નીર ભર ન નીકસી ડગરવો પનઘટ ચલી જાત
પકડ હાથ છુવટ ઘાત ઔર બાત
સુન સજની અયેશ પીયાને ગરે લગાઇ ધમકાઇ ડરાઇ-મગમ

ગાયન ૧૧૮ મું.

રાગ-માંઢ કવ્વાલી.

હઠ છોડ સખી ચલ સંગ મેરે, તોહે કાના આજ બુલાવત હય
ઇત તો તુમ બયેઠી માનકીયે, ઉત્તો મોહન ઘભરાવત હય—હઠ
નહી તુમ બીન વાંકો ચયેન પડત, નહી ખાનપાન કછુ ભાવત હય
મોર મુકુટ કછુ નાહી પહેનત, નહી અંગ સુગંધ લગાવતહય—હઠ
નહી ધેન ચરાવત જાયે સખી, નહી બનસી નાદ સુનાવત હયે
અયસો હીરો મેરો કઠીન ભયો, તોહે લાજ શરમ નહી આવત હયે-હઠ
જાકો જોગી જન ધ્યાન ધરત, બ્રહ્માદીક નાદ સુનાવત હયે
અયસે પ્રભુકો તું ભુલ ગઈ, વોહ તકસીર માફ કરાવત હય—હઠ

ગાયન ૧૧૯ મુ.

રાગ—સોરઠ.

પ્યારી તોરી સાંવરી સુરત પ્યારી
ઠીગન હયે બાંકે રસ ભરે વોહ તો ચાલ ચલત-મતવારી
હસન દસન જયસે દામની દમકે
ભર જોબન મતવારી, નીર ભરનકો ઘરસે નીકસી
નઈ નાર પનીયારી યારી-સુરત

ગાયન ૧૨૦ મું.

રાગ—દરબારી કાનડા.

મોરી સુનો શ્યાઆમ છાંડ દે લંગરવા
કહાં માન જારે, હું તેરી ચેરી—મોરી
જાને નહી દેત ઢીઠ કનૈયા
બીન્ડા કહે નહી માનુ કાન તેરી—મોરી

ગાયન ૧૨૧ મું.

રાગ—પીલુ બરવો હોરી.

કનઇયા મોસેં ખેલો હોરી કરોનાં ઠઠોલી
હંસબદન મૃગલોચન ગ્વાલીની નયનોકી મતવારી
લેલે હાથ ભર માર કુપમે, ભર ભૈયાં સરજોરી-કનઇયા
સબ સખીયન મીલ બનબન આએ કોઈ સાંવલ કોઈ ગોરી
અપને અપને ઘરસે નીકસી સાસ નનદકી ચોરી—કનઇયા
અબીલ ગુલાલકે બાદલ, છાયો ખેલત રંગ બીહારી
કુવર કાન મોપે રંગ ન ડારો, ભીજન ચુંદર મોરી—કનઇયા

ગાયન ૧૨૨ મું.

રાગ—સારંગ.

જનમ તેરા બાતોમે બીત ગયો
કભી તુંને મુખસે ન રામ કહયો-જનમ
પાંચ બરસકા બાલા ભોલા, અબ તો બીસ ભયો
મકકર પચ્ચીસી માયા કારન દેસ બીદેસ ગયો—જનમ
ત્રીસ બરસકી અબ મતી ઉતજી, લોભ હય બઢત નયો
માયા જોરી લાખ કર્યોરી, તોભી ન તૃપ્ત થયો-જનમ.
સાધુકી સંગત કબહુ ન કીની નીચ સંગતમે રહયો
કહત કબીર સમજ મન મુરખ થોરોહી બખત રહયો-જનમ

ગાયન ૧૨૩ મું.

રાગ—પીલુ.

અબ સુમરન તું કરલે પ્યારે—અબ સુમરન તું કર લે
રામ ભજનકી એહી ઘડી હય—અબ
કાચી કાયા કાચી માયા કાચો તેરો ધ્યાન હુએ
ધરતું રામ ભજનમે ધ્યાન પકકા જબ
તું જ્ઞાન હરે તબ પુરા અરમાન—અબ
આસકો છોડો માસકો છોડો છોડો સબ હીર્ષમાન
જબ તલક એ સાથ રખો તો નહી ખુલે તુજ ભાન
ભાઈ પરાયા માઈ પરાઈ તુંહી પરાયા માન
શબ શરીરપે ખાક ચઢી તો પડે અકેલે જાન
હુસમ કહેતા જો કરો તુમ વોહી કરો મન માનકે
ખોદા શીવા એહી જગમે કોઇ દોસ્ત નહી માન

ગાયન ૧૨૪ મું.

રાગ-કાફી.

જીયા તોકો સમજ ન આઇ, મુરખ તેં ઉંમર ગવાઈ
માત પીતા સુત કુટુંબ કબીલો, ધન જોબન ઠકુરાઈ
જીયા તોકો સમજ ન આઈ, મુરખ તેં ઉંમર ગવાઈ
કોઈ નહી તેરો તું નહી કીસકો, સંગ રહ્યો લલચાઈ
ઉમરમે તે ધુળ મીલાઈ—જીયા તોકો

ગાયન ૧૨૫ મું.

રાગ—સીંધ ભેરવી

આજ મય લરૂંગી સૈયાં
પીયાકો જાને ન દુંગી—આજ
લાખ કહી મોરી એક હુ ન માની
તાબે જીંદગીમે તાબેદાર હો રહુંગી સૈયાં—આજ.

ગાયન ૧૨૬ મું.

રાગ—સોયની ગઝલ.

ઝુલ્મ કરના છોડ દે, ઝાલીમ ખુદાકે વાસ્તે
હયફ હરકત નારવા, અહલે વફાકે વાસ્તે
કાટકર ઓરોકી ગરદન, ખયર અપની માંગતા
દે જગા ઇનસાફકો, દીલમે ખુદાકે વાસ્તે
કર ભલા હોગા ભલા નેકીકા બદલા નેક હય
ખવાંમખાં મુઝરીમ કયા બનતા સજાકે વાસ્તે
તીન દીનકી ઝીંદગી હય, તન પાનીકા બુલબુલા
મત સતા હરગીઝ કીસીકે, હાજત રફાકે વાસ્તે

ગાયન ૧૨૭ મું.

રાગ—આસાવરી.

કોન ખબરીયાં લે હમારી
બીના રામ રગુનાથ દયાબીન—કોન
ભવ દુઃખ ભજન જનમન રંજન
વાંકો ખબર કરદે હમારી—બીના રામ

ગાયન ૧૨૮ મું.

રાગ—આસાવરી.

મોહેકો નાહી બીસારો માલીક
મય મતી હીન દીન તુંમ દાસી
મોરી ભુલ સુધારો માલીક
શાહ કે શાહ રાજકે રાજન
એકહી શરણુ તુમ હારો માલીક
જો દરીઆ જોસમે ખ્યારે તેરી, રેહમત કા આતા હુએ
ગુન્હાકે પહાડકે એક તીન કાસા, બહાકર લે જાતા હુએ

ગાયન ૧૨૯ મું.

રાગ–પાહાડી.

ખુદા જાણે એ જગકા કયું બે હાલ હોતા હય
બને નાદાન કયું બેલાલ ખ્વાબે માલ ખોતા હય
કઇને જુલમકા દાવારે પેશોમે ડાલે હય
કઇકો બે ગુનાહ હોકે હલાલ એ દમકો ખોહતા હય–ખુદા
કઇ તસબીરકે બહાંને હજારો રંગ ઉઠા દેતે
કઈ મજદુર કરે મેહેનત, દેરમ મીલનેકા તોટા હય–ખુદા
કઈ સબ્રો કરારીસે નિવાલા, સાફ ચબાતે હય
કઈ હર રોઝ નઈ પકવાન, ખાતે વખ્ત રોતા હય
અઝીઝો ઓ અરે દમ ખાવ, પુછો સબસે ગમકી બાત
હુસમ કહેતા કરોના દેર, જાનેકા વખ્ત હોતા હય–ખુદા

ગાયન ૧૩૦ મું.

રાગ—ભેરવી ગઝલ.

અજબ યહ વકત કળીજુગકા નઝરપર યાર આતા હય
સભી મતલબમે ઘુમતે હય નહી રબકો સમતા હય–અજબ
દગા કર ઝયાદા જો લેવે કસમ ખા જુઠ કમ દેવે
બદા હુશીયાર દાનીસ્તા વોહી જગમે મનાતા હય–અજબ
દેખો બીલ્લીભી કુત્તેકો ડરાતી હય યહ વકતોમે
સબક ઉસ્તાદકો ચેલા પઢાતા હય ડરાતા હય–અજબ
દેખો ઇસ વકતકી વહુવે દબાતી સાસુકો અપની
ખુઢા વાલીદ લડકોકા ઇસી દમ માર ખાતા હય–અજબ
દેખો મોતી લટકતે હય કયેસે ગદ્ધોકે કાનોમે
જો હોગા અકકલમંદ દાના વોહ હરદમ રંજ પાતા હય–અજબ.

ગાયન ૧૩૧ મું.

રાગ-જંગલો પીલુ.

નજુમી જોષી પાસે જઈ, બતાવ્યો જોષ કિસમતનો
તમોને દ્રવ્ય મળશે કહી, જગાડો જોશ કિસમતનો-નજુમી
અહા કિસમત જગાવાને, ભરી કીકીટ ડરબીની
અરે ઘોડો નહી લાગ્યો, થયો જ્યાં રોષ કિસમતનો
રમ્યા કંઈ જાતની શરતો, જુગારી ઝીંદગી ગાળી
કરી સટ્ટો અતીસેહી, તપાસ્યો કોષ કિસમતનો
ઘણા ધંધા કર્યાં એવા, છતાં ના પાસ થઈ કોડી
વળી અપવાદ દે કોને, બધો છે દોષ કિસમતનો
નજુમી જોષીઓ જુઠા, ચહડાવે આસ ચકડોલે
પ્રભુ વીન આંક જોનારો, ન કો બાહોશ કીસમતનો

ગાયન ૧૩૨ મું.

રાગ—માંડ.

પલમે જી જાય પ્યારે-પલનહો બરબાદ
ખાલી હોંશમે ગુમાયે-દુર રહે ફરીયાદ-તેરીપલ
જાન જગ આયા-ઓ બંયેચારા ભોલા
તાલીમ દેના-એ કરલે યાદ-તેરીપલ
દેરના કર તું ભજલે-એ હુયે દુઃખકા બાદ
શાન તેરી જાંહ પોંહચે હુવો પુર શાહ-તેરીપલ
જીને સે સુખ પાય તો તેરા હુય કામ
એ જીવનકો નાવ જુકલે—કીસ્તી હો આબાદ-તેરી
જીંદગી તેરી આઇને રોજ મુખવા દે
જયસા તેરા કામ હુય—વયસા તું આ લેખ
ક્રોધ કછુ ન કીજીએ મંજીલ કે બાર
પ્રેમ સબસે દે ફીટે જીસે તું રહે શાદ—તેરી

ગાયન ૧૩૩ મું.

રાગ-પીલુ.

રામ બીના તેરા કોઈ ન સહાઈ, રાત દીન તું સુમીરલે ભાઈ
એ જગ હુએ કોઇ દીનકા મેલા, કયુ જુઠી પ્રીતી લગાઇ—રામ
ભાઈ કુટુંબ છોડ કર, તન આ જાવેગા તું ભાઇ
કછુંભી તેરે સંગ ચલના નાહી, મેહુલ માંડીઆ ખુબ બનાઇ-રામ
એ પલભી હરીનામ નલીના, આયુષ અપની વૃથા ગમાઈ
કોઈ હુએ સુખમે દુખમે હુએ કોઈ, એ રચના રામ બનાઈ-રામ

ગાયન ૧૩૪ મું.

રાગ—માંડ.

પળમે જીવ જાય પ્યારે પળ નહો બરબાદ
ખાલી હોશમે ગુમાયે ફેર એ ફરીઆદ—તેરી
જાન જગે આયા હય એ બયચારા ભોળા
તાલીમ દેના હય એહી કર લે યાદ તેરી
દેરના કર તુંહી ભજલે એ હુય દુઃખકા બાદ
શાન તેરી જાહુ પોંહોચે હોય પુર શાદ-તેરી
જીને સે સુખ પાય એ તેરા હુય કામ
એજીવનકો નાવ ઝુકા કીસ્તી હો આબાદ તેરી-પળ નહો

ગાયન ૧૩૫ મું.

રાગ—ચમન કલ્યાણ.

તુહી ભજન કર લીજે રામજીકો, કયા ભરોસા જીંદગીકા ફાની
સબ હુયે જગતકી જુટી માયા, મોહુ જાલમે મત ફસ બંદે-તુંહી
છોડ સબ ઝગરા પ્રભુકે ચરન કમલ પર તન મન નીસાર કરદે મુરખ
તોરી પત રાખે વો દયાળુ તુંઝપર, મેહેરકી નજર કરમ કર દેગો

ગાયન ૧૩૬ મું.

રાગ—ભેરવી.

એહી જગમે આના સોચ કયુ હય બહાના
તુંજે કહાં ભલા હુએ જાના એહીના પએછાના
હરી નામકી ધુઈ ભરલે અંત સમયકો જાના
પરાઇ આશીસ સાસ ભરતો આખેરતો પછતાના
જોરૂ સૈયાં બાલ બલૈયાં ક્રોધ ઔર ભૈયાં
ક્રોધ કપટ દોશ કરે તો શીરત કો શરમાના
કોડી લાખ દસ લાખ રૂપૈઆ છોડ કો મરજાના
હરી નામકી ખાક ચુમલે પાર રહો અરમાના

ગાયન ૧૩૭ મું.

રાગ—યમન કલ્યાણ.

તુજબીન હમારો પ્રભુ કોઉ નાહી એ ભવ સાગર ગમની
ગમ સજન તીરનકો નહી હયે કછુ સહારો—તુજબીન
કીરયા કરે તોપે વો દયાળ ભકિત ભેટ જો ચહડાય
નીસ દીન તું ગુન ગાયે વાકી કીરપાસે તું સુખ પાવે—તુજબીન

ગાયન ૧૩૮ મું.

રાગ—કાફી.

જીયાકો સોચ ભઇ અબ કીસ વીધ ઉતરેંગે પાર
ભાવસાગરમેં નાવ ચલાઇ આન પડી મંઝધાર—
કામ ક્રોધકી રાત અંધેરી દીખત વાર ન પાર
કાલી ગટા મેઘરા ગરજે દુન્યા ઘોર અન્ધાર—
શરણુ પડે કી લાજ હમારી રાખો પાલનહાર—

ગાયન ૧૩૯ મું.

રાગ—ભેરવી.

રચા પ્રભુ તુંને યહ બ્રહ્માંડ સારા
પ્રાણોસે પ્યારા તુંહી સબસે ન્યારા
તુહી ભાઈ બન્ધુ તુહી જગત જનની
સકળ જગતમે એક તેરા પસારા
ધર્મ દુધસે માતા તુમ હમકો પાલો
દેઓ ખોલ વીદયાકા અપને ભંડારા
નીવા કર પ્રભુ શીશ વીનતી હમારી
દેઓ દાન ભકતીકા હોવે નીસ્તારા

ગાયન ૧૪૦ મું.

રાગ—બાગેશરી

અબ તુમ કબ સુમરોગે રામ
ગરભ કુલેમે જપ તપ કીનો નીકલ હુવા બેઈમાન
બાલપનોમે ખેલ ગુમાયા–તરૂણ પનોમે કામ
હાથ પાવ કંપન લાગે નીકલ ગયો અબસાના
જુઠ્ઠી કાયા જુઠ્ઠી માયા આખર મોત નીદાન
કહત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ યેહી ઘોડા મયદાન

ગાયન ૧૪૧ મું.

રાગ—ભુપ કલ્યાણ

ગાવત સજના અતહી સુગમ ભુપ સખી સમજકે સુર લગાવે
કહત સકલ પંચ સુર લગે સમયે સમયકો ગાવત ગુનીજન
બજાયે સબ મીલ તાલ તીવરા કઠીણ હય નાદ કરે વાકે લીયે હુયે
ગુરૂ બીન કણુ નાહી આવત ગ્યાન લગાદે તું સાચે મન સેવાકો ધ્યાંન

ગાયન ૧૪૨ મું.

રાગ—દેશ.

ગુણકો ન જાણે કોઈ ગુણી ન કહાવે
મયલ તનકા ધોવે પાણી ધોવે ધોવે જાવે
મનકા મયલ ધોયે સીવા હરીન પુજાયે—ગુણકો
સુરમે સાજ નહી મીલો સુર કયેસો પાવે
તાલ ચાલ રાખો ના તો તાલ કોણ ગાવે
તેજ ધાર શસ્ત્ર રાખે ઝમક પાણીદાર હય
ન કો વીર હોતો પેચ કોણ લાવે
રંગ જગમે ભારી રહયો કોઈ ખ્યાલ ગાવે
કોઇ માલ સમજે ન તો હસમ કયા સુનાવે

ગાયન ૧૪૩ મું.

રાગ—માંડ.

હાયે વાહાલા સમજો સ્યાણા, મને ભવન શું હોએ
સોનાનું પાંજરૂ રૂપેરી દાંડા, હીરા બી જડયા હોએ
દેખે તે ન પ્યારૂ પંખેરૂ, પડી બીચારૂ રોય-હાયે
મેંડી મહેલો રાચ રચીલા, ભારી સીંગાર હોએ
પતી વીના સતી સાથે, આનંદ કોણ જોય—હાયે
પડેછે રણમાં લડીને વીરલા, શસ્ત્ર તીક્ષણ હોય
આકાંશે વીજલી પાતાલ ઉછલે, વીરલો ભય નવ જોય-હાયે
પ્રેમ પનોતુ પ્રેમે ઝોલતું, પ્રેમ વીન નહી જોય
માતાની પાસે બાલકને આસ, કયાં કદી ન જોય-હાયે
મંદીર જઈ પુજન ભરવા, પુજારી ગમત જોય
હરીના રંગમાં ટાવે તે અંગ, હરીને સઘલે જોય-હાયે

ગાયન ૧૪૪ મું.

રાગ—ઝીંઝોટી.

મારા અહુરાની યાદી સમાઈ રહે
સમાઈ રહે છવાઇ રહે—મારા
કેવો રસીલો રગીલો, સીંગાર, તારા સીતારાને અગ્ની અંગાર
જાથુકના આનંદ કલપાઇ રહે—મારા
દીધો પ્રથમે પુત્ર પણોતો, ભવ્યમાં પુરો જો તમે ગણો તો
જેની ગ્નાની તરીકત ગવાઇ રહે-મારા
હુતો તે સ્પીતામાં જરથુસ્ત્ર પયગમબર હુતો અહુરાનો પેહલો દીગમ્બર
ભાવના જગત છલકાઇ રહે-મારા
દીધા કલામો સલામો ભરીને અહુરાના ભાનોના ભેદો કરીને
ખરા માજ દય સ્નાન મલકાઈ રહે

ગાયન ૧૪૫ મું.

રાગ-કલ્યાણ.

ઓ દાવર ગેબી કીરતાર જરથોસ્તના યાર
તુંજને ચરણે નમન કાજ
નમીને કીરતન કરીયે આજ જરથોસ્તી ફીરકાની રાખે તું લાજ-ઓ
તુંજના પુત્ર આતશનાં કુંદને ચંદન પ્રીતે દઇ ઈજત યજદ દઈ-
ખોરશેદ માહાની તારીફ ગાઇ સાતે અમસા સપંદો મીનોને ગેતીની
જરથોસ્તી ખુબીની સ્તુતીઓ ગાયે-

ગાયન ૧૪૬ મુ.

રાગ —ભેરવી.

કીયા જીસને પૈદા એ સંસાર સારા, ભરોસા ઉસીપર હૈ કેવલ હમારા—
ઉસીસે મદદમે સદા ચાહુતી હું, સદા ઢુંડતી હું ઉસીકા સહારા—
ઉસીકા જગતમે હૈ સબ જગ મગાહી, ઉસીકા સકળ વીશ્વમે હૈ પસારા—
અંહકાર એક જોરાવર પેહલવાં હ, જો ઈસકો પછાડા તો જીતા અખાડા

ગાયન ૧૪૭ મુ.

રાગ—પીલુ.

નેક કમાઈ કર કુછ પ્યારે, જો તેરા પરલોક સુધારે—નેક
ઇસ દુનીયાકા એસા લેખા, જૈસા રાતકો સ્વપ્ના દેખા
જયો સ્વપ્નેમેં દોઉલત પાઈ, આખ ખુલી તો હાથ ન આઇ
કુટુંબ કબીલા કામ ન આવે, સાથ તેરે એક ધર્મહી જાવે
સબ ધન દોઉલત પડા રહેગા, જબ તું યહાંસે કુચ કરેગા
ઉસીકા કેવળ પકડ સહારા, કયું ગીરતા હૈ મારા મારઃ—

ગાયન ૧૪૮ મું.

રાગ—બહાર.

તેરા નુર સબમે સમાયા હુવા હૈ
કુલ આલમ તેરાહી બનાયા હુવા હૈ
રમા હૈ તું હર ગુલમે માનંદ બુકે
જગતમે તુહી જગ મગાયા હુવા હૈ—
ચમકતે હ દુન્યામે જો ચાંદ સુરજ
તેરે હીસે પ્રકાશ પાયા હુવા હૈ—
સઝ વા જઝા તુહી દેતા હૈ સબકો
ભરેગા જો જીસને કમા યા હુવા હૈ—
શીફારીસ ન જુઠી ચલેગી કીસીકી
યહ વેદોમે સબકો બતાયા હુવા હૈ—
તુ હૈ સબકા માલીક ગરીબોકા પરવર
જહાં કુલ તેરાહી બસાયા હુઆ હૈ—

ગાયન ૧૪૯ મું.

રાગ-કાફી.

રબપર ધ્યાન લગા દેશી કરનાર તુમે પરદેશ બાંસા-
હાથ પહોંચી બંધ હોતી જાના હાથ પસારી
કયુ કરનીંદ કયુ પથારી, બેઠે રહે કયુ હારી હારી
ભાઈ જાઈ ભઈ સગાઈ આખેર કામ ન આઇ
કરલે નેકી સંગ ચલેવો એની મતી હય પરાઈ પરાઈ

ગાયન ૧૫૦ મું.

રાગ-માંડ

ઝરા દેખો પ્યારે સબકા દાતા રામ
તુને કોઈ ન આવે કામ-સબકા
જુઠી માયા જુઠી કાયા જુઠીસબ જંજાલ
ધન દોલત સબ જુઠી સમજો નેકી તેરા માલ-સબકા
ધર્મ નેકી તેરે સાથ ચલેગી છોડ પાપ અભિમાન
દીલસે દયા ન છાંડીએ રખ્ખ હરદમ પ્રભુ ધ્યાન-સબકા
ઈસ દુન્યાકા નહી ભરોસા અમર રહા નહી આજ
જો કોઈ આકે ફીર લોટે લે ગયે ખાલી હાથ-સબકા

ગાયન ૧૫૧ મું.

રાગ—કલ્યાન.

શરણુ પડી હું મૈ તેરી દયામેં
જગત સુખોંમે ફસ કર સ્વામી
તુજસે લીયા ચીત્ત ફેરી દયામે-શરણુ
પાપ મલીન હૃદય હે મેરા
ક્ષમા દષ્ટિ દેખો ફેરી દયામે-શરણુ
બહી જાત હું ભવસાગરમે
પકડ લીયો જન મેરી દયામે-શરણુ

ગાયન ૧૫૨ મું.

રાગ—કવ્વાલી.

મુજે તુમ દેખકર સમજો, કે ચાહત અયેસી હોતી હયે
ખોદાકી શાન હમકો, દેખકર માશુક કહેતે હયે
જો સુરતપર મીટે હયે ઉન્કી, સુરત અયસી હોતી હયે—મુજે
તેરે કુંચેમે કોઈ હુર આજાતી તો મયે કહેતા
કેવો જન્નત તો કયા હયે દેખ જન્નત અયેસી હોતી હય—મુજે
ખોદાકો માન અય બુન્ત તુંબી તો ગયેરોંમે આશીક હય
બસ અબજો તુમને દેખા ઉસકી, કુદરત અયેસી હોતી હય—મુજે
ખોદાસે ડર જરા અયે ચશમે જાના તુને કયા દેખા
જો ગયે રોસે મુરબત કી મુરગત અયસી હોતી હય—મુજે

ગાયન ૧૫૩ મું.

રાગ—બાગેશ્વરી.

જગમે ખબર નહી એક પલકી
રામ સુમીર લે સુમરન કરલે
કો જાને હે કલકી–જગમે
કોડી કોડી માયા જોડી, માયા હૈ છલબલકી
પાપકી ગઠડી શીરપર ભારી, કયુંકર હોવે હલકી
અપની કરની પાર ઉતરની, ઔર કરની કયા ફલકી
ભવસાગરમેં અન ફસે હે, થાહે નહીં જલથલકી
જબલગ સાધ મઢીકે અંદર, શોભા હૈ મંડલકી
પ્રાણ પુરૂષ જબ નીકલ જાયેગે, માટી હૈ જંગલકી

ગાયન ૧૫૪ મું.

રાગ—યમન કલ્યાણ.

બીનતી હમરી સુનો જગપતી સારે જગતકે તુમ પાલનહારા
દુઃખ સંકટ સબ હરત તેરી લીલા જગમે હુયે અપરમ—બનતી
ભગતનકે બીપતવામે ઇશ્વર ઉધરકો ફીરત હુયે
ગાવત ગુન તેરો મીલકર રૂસી કે તુમ રહો રખવારે-

ગાયન ૧૫૫ મું.

રાગ—કહાનરો.

અનહદ રચના તારી ભારી
જગતનાં બાપ કાપજો પાપ
દુઃખ વિપત દેજો ટાળી—અનહદ
તન મન જીવ જાન ચીત પ્રીત ધરુ ધ્યાન
તુંજપર કુરબાન કરીએ જીગરથી
રંકનો પીતા દીનનો દાતા
હીત કર પર ઉપકારી—અનહદ

ગાયન ૧૫૬ મું.

રાગ—માંડ.

કોઈ ન જાય ધામ હરીકે કોઇ ન જાય ધામ
છળ કપટ પાપ હરીને, જાય નહી ગામ-હરીકે
મંદ ભાવ રાખે વો, પામે નાહી શાત
નિંદ ધરે છાક દે, કોણુ રાખે નામ-હરીકે
આસ હોશ સાંસ ભરે, બીરથા ફેરી જાય
પર ધન લુટ માગે, કોણુ કેહવો કામ-હરીકે
જગ સેવા તીન દીન, ચલતી તેરી ધાય
હસમ કહે હરી સેવા, આખર કો અંકાય-હરીકે

ગાયન ૧૫૭ મું.

રાગ—કેદાર.

મોરી નયા કે ખેવૈયા તુજ બીન નાહી કોઉ પાર લગાનેવાલા
દાતા મોરા શાનોવાલા—મોરી
જલ થલ સબમે તુહી જહાં દેખું વહાં જલવા તેરા
કષ્ટ હમરે દુર કરો તે હારે ચરન આયે પરે—મોરી

ગાયન ૧૫૮ મું.

રાગ—જય જયવંતી.

સુખ દુઃખકા તું સહારા મેરે માલીક તુજ બીન
હમારો નાહી બીપતમે, તુંહી જગતકા રખવારા—સુખ
બીધ્યા દે તું હમકો રૂષી ગાવત ગુન તેરો
સરસ્વતી હોવે સહાય, તન મન સબ તોપે વારા—સુખ

ગાયન ૧૫૯ મું.

રાગ—પીલુ.

કર લે સીંગાર ચતર અલબેલી, સાજનકે ઘર જાનાબી હોગા—
લાજકી ચુંદરીયાં મુખસે હટાલે, વોહી મુખ પીયાકો બતાનાબી હોગા—
વોહી તેરી કોટરી વોહી તેરા બંગલા, વોહી તેરા પીયાકા ઠીકાણુબી હોગા—
મટ્ટીમે હોના, મટી મએ પયેદા, માટી કાહી તેરા સીરાનાબી હોગા—

ગાયન ૧૬૦ મું.

રાગ—ભૈરવ.

ભોર ભઈ તું ઉઠ મુર્ખ, નામ હરીકો તું નીત જપ
કર નીત મુંઢ જપ તપ, કરે પ્રભુ તોહે નીત તૃપ—ભોર
ચીરીયાં બોલત ચુંગ ચુંગ, ધરલે ધનીકો ધ્યાન હર
કાજ તેરો સફલ કરત, ચતર તેરો ધ્યાન ધરત—ભોર

ગાયન ૧૬૧ મું.

રાગ—જોગીયા.

રામ સુમરન નીત કર મેરેભાઈ, એ જગતકી સમજ
લે જુડી હુયે ઠગાઇ, ચતર કહુત જુઠ બોલે ઉમર ગવાઇ—રામ
લગાવે રહુત ફંદા, કરે જુડ ધંધાં, છોર દે ગુમાન બંદા
યહાંકી સબ દોલત યહાં રહે જાયગી, અંત સમે કામ ન આવે
કહે મેરો માન તું વાકે નામસે મુકિત પાવે—રામ

ગાયન ૧૬૨ મું.

રાગ—ગુણકલી.

કીરતાર તું હુયે મેરો, તુહી રંગ રાગમે સમાયો
સંકટમે તુંહી કામ આયો, તુજ બીન નાહી કોઉ ભાયો—કીરતાર
ગુનકલી કે રસ લેત, કોમલ રીમધ કહાવત
સંપુરન કલીકો ગાવત, ગુની સુનકે દોરે આવત—કીરતાર

ગાયન ૧૬૩ મું.

રાગ—જોનપુરી.

પ્રભુકો જો ભજત હુયે કંચન ઉનકી દેહ
મન ચંચલ બીન જાવે, લગે ઉનસે નેહ—પ્રભુકો
બીધનાકે અંકુર નાહી મીટાવત કોયે
કરમનકી ગતી જો હોની હોય સો હુય—પ્રભુકો

ગાયન ૧૬૪ મું.

રાગ—આસાવરી.

દાતા મોરે કર દયા હુમપર, તુહી રાખનહારો હુયે જગતકો
હુમ સબ તેરે બંદે હુયે દાતા, ભુલ હુમરી જો હોવે માફ કર—દાતા
તેરો દમ હરદમમે ભરે, સબ ગુલોમે તેરો નુર ચમકે
હુમ ગુન ગાએ સાની તેરો, ભરે દમ હરદમ સાની તેરો—દાતા

ગાયન ૧૬૫ મું.

રાગ—દેશ.

હમ પરદેશી દુઃખદાય હે દીનાનાથ કરો સહાય
કર જોરત લાગત પાય, તું પત હમરી ના ગવાય—હમ
જો સંકટ સમે કામ આયે, સોહી હમારા મીત્ર કહાય
રૂષી યશ પ્રભુ કે ગાએ, નૈયાં હમરી પાર લગાય—હમ

ગાયન ૧૬૬ મું.

રાગ—સીંધ ભેરવી.

હર હર જગે મોજુદ હય પર વો નજર આતા નહી-
કોઈ યોગ સાધન કે બીના વીસકો કભી પાતા નહી-હર
સંગીત વિદ્યા સે અગર કુછ લાભ હો મદેહ-નજર
ફીર ફીર જગતમે સ્વામીકે ગુણ વાદ કયું ગાતા નહી—હર

ગાયન ૧૬૭ મું.

રાગ—યમન કલ્યાન

સુમરન કરૂં મય તેરા તું સાહાબ મેરા
મેરે ગુણ અવગુણ તનન હારે
તુંહી દાતા, તુંહી કરીમ, તેરોહી નામ કરતાર

ગાયન ૧૬૮ મું.

રાગ—તોડી.

લાજ રખલો હમરી તુમ હો જગકે નાથ શ્રી કૃષ્ણ મોરારી
કુંજનકે હો બેહારી—લાજ
બીન રઘુબીરકે સુમરે, મુરખ અબ સમજ ભવ તીરનો કઠીન
હુયે સોચ કરે અબ કા હોવે—લાજ

ગાયન ૧૬૯ મું.

રાગ—શ્રી તાલ.

શ્રી હરી હરી કો ભજ નીશદીન રે મનવા
ભવ બંધનસે છુટ જાયે જો તું સુમરે
અનીત જાન સબ જગહો મુરખ, મોહજાલકા યેહ ફંદા
વામે કયેસે બેઠો પાર ઉતરેગો-શ્રી હરી

ગાયન ૧૭૦ મું.

રાગ—પુર્બી.

ઉમર સારી સુપનેમે ખોઈ યહાં અપના હરદમ ન કોઈ
સુનીયોરે મોરી સંગકી સહેલી ચોંક પરીતબ રોઈ-ઉમર
એક દીલ ગંદા એક દીલ ચંગા એક દીલ આલા એક દીલ નંગા
સુખકા પહેરા હોવેગા જબ સબ દુઃખ હો જાવેગા દુર તબ ઉમર

ગાયન ૧૭૧ મું.

રાગ—સોહની.

દાતા ગુન ગાયે તેરો હરદમ, ઘડી પલછીન રટેં રટેં દીન
યેહ મેરી બીપતા તુહી છીન-દાતા
ચંદ્ર સુરજમે તેરો નુર રહે, હમ સબ મીલ તેરો નામ ગ્રહે
ચતર કહત સબ વાંકો રંગ, રૂષી કહે એ બીસ્તાર અથંગ-દાતા

ગાયન ૧૭૨ મું.

રાગ-માંડ

કયુંરે નીંદ ભર સોયા મુસાફીર કયુંરે નીંદભર સોયા—કયુંરે
મનુષ્ય દેહ દેવનકો દુર્લભ જન્મ અકારથ ખોયા—મુસાફરી
ધન દારા જોબન સુત તેરા વામે મન તેરા મોહયા
સુરદાસ પ્રભુ ચલેહી પંથકો પીછે નૈનું ભરભર રોયા—મુસાફીર

ગાયન ૧૭૩ મું.

રાગ—કાફી.

કયા ભરમમે રહોરે ભાઈ, ના જાણું કબ ચલે જાના હય
દયા ધરમકી ગથરી બાંધો, તબ કછુ દુઃખ નહી પાનાહુય
માત પીતા વનીતા સુખ દુહીતા, સબહી દરદીકા ગાનાહુય
જો ચલે જાયગા ફીર તુમભી રોયગે, નહીતો સબકુ રૂલાના હય-કયા
કીતનેક જોગી ફલ પત્ર ભોગી, અયસા મનમે બખાના હય
સુંદર શરીર જો જતન કરતે, હય ઉસકુ મટ્ટીમે મીલાના હય—કયા

ગાયન ૧૭૪ મું.

રાગ—પીલુ.

જાગ ઓ સોનેવાલે મુસાફીર રે સંગ સાથને દેરા ઉઠાયા
સુન ઓ મતવાલે નીરાલે સબને કુચકા યેહ ડંકા બજાયા—જાગ
સાથીભી જાગે સંગાથીભી જાગે, જાગે સબ અપના પરાયા
તું કયેસી નીંદમે સોયા હે મુરખ અબતક જો
હોશ ન આયા રે સંગ સાથીને દેરા ઉઠાયા—જાગ
સંગ સાથી સાથ જમેલા ઔર તું એકલા ચોરૂંકા ડર છાયા
ભોર ભઈ ઉઠ બાંધ કમરીયાં નહી તો લુટ જાયગી માયા
રે સંગ સાથીને દેરા ઉઠાયા—જાગ

ગાયન ૧૭૫ મું.

રાગ-કેદાર.

તજ મન તજ મન પ્યારે એ ઢંગસે
છોડ એ ઢંગ ધર હરકે બચનસે
અપને બચન યાદ કરે છોડ જાના આખેર એ તન
જીંદગી એ તંબુર મીસાલ સુરમે મીલાલે સાચકે સાધણુ
મોહોકી જાલ કયુ તું ભરે હસમ કહે તુંજે કાં હોત રંજન

ગાયન ૧૭૬ મું.

રાગ—જોગીયા.

રામ નામકે કારને તનક નમાવેં શીશ
કહાં બી ભીક્ષન દેવમીલે લંક કરી વાંકો બક્ષીક્ષ-રામ
રાવનકો કીયો નાશ જાનકી લઈ છુરાઈ વાસે
ભરત સુની યેહ બાત રામ મીલનેકો આયે-રામ

ગાયન ૧૭૭ મું.

રાગ-શામ.

બીનતી સુન હો હમરી ઓ જગપતી
તું વ્યાપક સબમેં ધ્યાન ધરત તેરો
પામર હમ સબ હયે કયા જાને લીલા તેરી—બીનતી

ગાયન ૧૭૮ મું.

રાગ—હીંડોલ.

સરજન જગદાતા તુજકો જપત હયે
વરી બ્રહમ વર માહાત્મા નમુ નમુ સીસ જુકાયે-સરજન
નારદ સારદ ગાયે પંચસુર મીલાવત
કહત સકલ ગુનીયન મધુર લાગે મન હમરે—સરજન

ગાયન ૧૭૯ મું.

રાગ—તિલંગ.

જુઠે જગતપર મત તું ઈતરા લે સમજ સમજ
મન તું મત ઈતરા લે, કરત બતીયાં ભોલે ભાલે-જુઠે
આયેગી અજલ જબ તુમ રાત દીન પોહોર ઘડી
કૈસે બીત જાવત હયે જયસે ચીઠીયાં ચુક જાવત-જુઠે

ગાયન ૧૮૦ મું.

રાગ—બીભાસ.

જાગો જાગો મોહન મેરે ભયો હય
પ્યારે પપૈયા બોલે તન મન ખોલે
રયન સારી બીતી અબતો હોઇ સબેરે—જાગો

ગાયન ૧૮૧ મું.

રાગ—સારંગ.

કર મેહરકી નજર હમપે સારંગ પ્રાની કરત બીનતી-કર
અમૃત રસ ભર બરસાવત સબ સખીયન મીલ રીઝાવત
ચતર કહત નીત દરશન રૂષીકે હૃદયે કમલ પર-કર

ગાયન ૧૮૨ મું.

રાગ-ભેરવ.

સમજ મનરે કોઇ નહી અપના
હએ કોઇ નહી અપના—સમજ
દોલત દુનીઆં માલ ખજાના
સુખ સંપજ હએ સઉ સપના

ગાયન ૧૮૩ મું

રાગ—કાલીંગડો.

કર યાદ ખુદાકી દમપર દમ
બીસરે જો મેરે દમકા ગમ
જુઠી હએ દુનીઆ ખોટા જમાના
રખ લીજો મઓલા લાજ શરમ

ગાયન ૧૮૪ મું.

રાગ—ખમાચ.

આજ શામ મોરલીઓ બાંસરી બજાએંગે
બાંસરી બજા કે સૈયાં મોરલી સુનાએંગે
હર હર સબ કરત જાત, ગાગર શીર ભરત જાત
નીર નાર ભરન ચલી, સુધ નહી શરીરકી—
જંગલ કે બાંસવા, કતાએ દાલ જડસે
ઉપજે નાં બાંસ ન, બજેગી તેરી બાંસરી

ગાયન ૧૮૫ મું.

રાગ પુર્વી.

એરી સખી તોહે પુરબી સુનાઉ
કામ વર ધણીકે કર સુર સંપુરન રૂપ બનાઉં—એરી
ગંધારકો વાદી રચાઉ, ઠાઠ જનક વાકો બનાઉ
દોનો મધ્યમ સાંજ સમે, મે ચતર સજન મનકો રીઝાવું—એરી

ગાયન ૧૮૬ મું.

રાગ—કાલીંગડો.

ખુદા ફઝલ જો કરે તો બંદા, કીસીસે મુતલક ડરે નહી
મૌતભી ઉસ્કા કુછન કર શકે, કભી વ્હો હરગીઝ મરે નહી
કુલ અખ્તીયાર જહાંમે ઉસ્કા, ઓર કોઈ કુછ કરે નહી
જહાં દેખો વ્હાં હાઝીર હય, બીન ખુદા કામ કોઈ આવે નહી

ગાયન ૧૮૭ મું.

રાગ—જીલ્લા.

ઝરકી મ્હોબત તુઝે પડ જાવેગી
દુખ ઉસમે તેરી રૂહ બ્હોત પાવેગી
હર ખાને કો હર પીનેકો તરસાવેગી
દોલત જો જમા હય ન કામ આવેગી
ફેર કયા તુઝે અલ્લાસે મીલાવેગી

ગાયન ૧૮૮ મું.

રાગ—બેહાગ.

હર ગુન ગાવત હુયે એ રાગ બેહાગકો
શાસ્ત્રનમે સબ રૂપ દીખલાવત
તાકો સમજત સબ મીલકે ગાવત હુયે
હર ઘડી પલ છીન મીલકે ગાવત હુયે—હર ગુન
સોહત રહત મન રાગ રસવા, ઓડવ સંપુરન સુર ગાવત નીત
સૈયોગ કહત નીત વાદી સુર ગંધારકો,
કહત રૂષી રણછોડજી—પ્રભુ ચરનપે—હરગુન

ગાયન ૧૮૯ મું.

રાગ—સારંગ

ઓરતકો મુનાસીબ હુય સરંજામ વફાકા
હર કામસે બેહતર હુય ઉસ કામ વફાકા
ખાવીંદપે કુરબાન કીયા જીસને સર અપના
ઝીંદા ઉસી ઔરત સે રહા નામ વફાકા
ખાવીંદકી ખીઝમતસે ખુદા ખુશ હુય હંમેશાં
ફીરદોશકા ઈનં આમ હુય અંજામ વફાકા

ગાયન ૧૯૦ મું.

રાગ—પહાડી કવાલી.

યા પચતન બચાના જબ જાન તનસે નીકલે
નીકલે તો યા મહોમદ કલમાં દહનસે નીકલે
આવેગા મોરા પ્યારા બાજેગી ધુનકી મુરલી
જબ વોહ મેરા સાવરીયા જોબનકે બનસે નીકલે
આયાથા એક સીકંદર દુનીઆસે લે ગયા કયા
થે દોનુ હાથ ખાલી બહાર કફનસે નીકલે

વખણાયલા નાટકોનાં ચુટી કાઢેલાં ગાયણો.

ગાયન ૧૯૧ મુ.

તુંહી જગતકા સજન રખવારા
રબતું મેરા સહારા, તુંજબીન જાઉં કહાં
તેરી ચાહતમે બાવરી ભઇ, દરસ દે અય પીયા
હર ઘટમે તેરા, જાલવા સમાયા, ગુલકારી તેરી ખીલી
હર દીલમે તેરી, હય રંગત નુર
જલ થલમે પ્યારે, હય તુંહી તુંહી—રબતું

(હુરે હરબ)

ગાયન ૧૯૨ મું.

મતલબકે બન્દે કયું તું કેહતા હએ મેરા—મેરા
આંખે, મીટ ગઇ, જગમે, અંધેરા ફીરતો યહાંપે કુછ નાહી તેરા
તું કહે મય રાજા હું, તું તખ્ત કહાંસે લાયા
બીન સાહેબકી કીરપાસે યુંહી, કયા તુંને હએ પાયા
કઓડી કઓડી જોડકે જીસને, જોડે લાખ કરોડ
આખીરમે કુછ સાથ ન આયા, દિયા કફન એકજોડ

(હુરે અરબ)

ગાયન ૧૯૩ મું.

જાનો જીગર જલાવી ઝુરાવી ગયો છોડી પ્યારોરે
દીલથી વીચારો નથી કોઇ ચારોરે
જાની જવાની જાયે જુદાઇની જોતે જલતી
દુખી ગુલને તારોરે—

(ફાંકડા ફીતુરી.)

ગાયન ૧૯૪ મું.

મેરા મન લાગોજી
દીન રતીયાં પ્યારે હરકે પયાનમે
સાંઇ મેરા, બનકે બએપારી, જગકા કરે બએપાર
બીન તરાજુ ઓ બીચ પલ્લેકે, તોલત હય સંસાર
સાંઇ મેરા બનકે નાખુદા, દેખો કાટત હય મંજધાર
બીન બાદબાં ઓ બીન પવનકે, નાવ લગાવત પાર

(હુરે અરબ)

ગાયન ૧૯૫ મું.

કયું તેરી રેહમત સોતી હએ ઓ કાદીર કુદરતવાલે
યું લાચારોકો દેતે હએ, જીલ્લત એહ ઇજ્જતવાલે
ચાર દીનકી જીન્દગીપર, ફુલે હય જરદાર
દઓલતે દુનીયાકા ઇનકે સરમે કયું હએ ખુમાર
એકસોપર જુલ્મકી બરસાતે હએ બઓછાર
હએફ સમજતે નહી અરે એહ હય જુઠા સંસાર રે

(હુરે અરબ)

ગાયન ૧૯૬ મું.

ખલ્ક હય સપનાં કોઇ ન અપના ચેત અરે અંજાન
દુનીયા હય એક ઘડીકા બાજાર શાંમ પડે ઉઠ જાએગા
જગકે બાજારમે બીકને રખ્ખી હજારહા ચીજે
ખરીદ લે બન્દે નેક ચલનકો વોહી તેરે કામ આયેગા
જબ તુ આયા થા જગતમે લોગ હંસે તું રોયા
કરની અયસી કરકે ચલા જા પીછે હંસે નહી કોઇરે

(ખાકી-પુતલા)

ગાયન ૧૯૭ મું.

દીનાનાથ મોહે ડુબતા તારો ઉગારો કરૂણા નૈયાસો
ભયકે ભવરનસે ઉધારો, કરદો પાર ભવસાગર મનડારો
તુમરોહી નામ નીસદીન સરનકો જગમજ કામ
તુમહી દયાકે ધામ જીયામે હય હામ
તોકો તજે ડુબે સાગર ન સંસાર, જાને નહી પાર રેહમંજધાર
હોવે નીરધાર તોરી લીલાં જે કોઇ ભુલા વાકો નાહી ઠાર
હશર કો સંભારો

(અસીરે હિર્સ)

ગાયન ૧૯૮ મું.

મન ધીરો મોરી સજની હાં ધીર ધરો મોરી સજની
દીન રયન જપત પીયુ, ભજનીરે હાં ધીર ધરો મોરી સજની
રો રોકે ફુટી છતીયાં ભઇ કયસી હાય સુરતીયાં
તોહે ચયન નહિ દીન રજની હાં ધીર ધરો મોરી સજની
તેહારી જારી મોરી પ્યારી સુન સુન ઉઠત હય પીર
દુ:ખ સાગરસે પ્યારી તોરી નૈયાં દાતા લગાઇ હય તીર

(અસીરે હિર્સ)

ગાયન ૧૯૯ મું.

ભલી ભકતી ભમાવે મને-મુજ દીલના ધરે ધીર,
ધાયલ થયું જીગર કલેજે લાગો તીર—પ્રભુ.
ચેલી ખુદાની બની સદાની ભલું મારૂં તકદીર;
અરે હાંરે પ્રભુ ભલુ મારૂં તકદીર,
ધાયલ થયું જીગર કલેજે લાગો તીર—

(ધર્મી-ગુનેહગાર)

ગાયન ૨૦૦ મું.

ખુદા યા રહેમત તુજની ભારી
ન્યારી પ્યારીને ગુણકારી
દયાનોજ ભંડાર—તુંછે બારી
બંદાઓના દુઃખો સૌ–દે છે નીવારી–ખુદાયા
ભલાં મનને સુખન કામથી—મીનો જહાન લેવો પીછાણી
ચમક પીછાણો મહાં યઝદાંની—ફાની સર્વે ધુમ ધામ સંસારી–ખુદાયા

(ધર્મી ગુનેહગાર)

ગાયન ૨૦૧ મું.

અરમાન દીલનો બજા લાવું આજે
ભુલથી ભરી મારી જીંદગી મેં ગુજારી
થાંઉ થાંઉ હુ ખુદાની પુંજારી—અરમાન
દીલથી ભુલાઉં આ જુઠી મોહોબત
કરૂં નેકીની સાથે તારણ આજે—અરમાન

(ધર્મી-ગુનેહગાર)

ગાયન ૨૦૨ મું

ચમતકાર તારી કુદરતનો ખુદા છે હર જગે આશકાર
બલાઓનો દમ આવે જહાર તું છે વાલી તું છે દાતાર—ચમતકાર
ન માયા એ સદા રહેશે, ન રેહશે એ કાયા જુઠી
જો રેહશે તો સદા રહેશે, મહાન યઝદાપર કુલ આધાર–ચમતકાર
ભજી લે બસ તું ઇશ્વરને કજા સરપર ઉભેલી છે
ચમકાવશે જહાર શમશીર તે ફના થાશે તે કુલ—અધાર–ચમતકાર

ધર્મી-ગુનેહગાર

ગાયન ૨૦૩ મું.

મેં દુનીયા સઘળી જોઇ કોઇનું ન દીઠું કોઇ
સ્વારથની જાળ પરોઇ સગપણ સૌ નાંખે ધોઇ
આજ હોય વ્હાલાં કાલ તેજ થાય વેરી
અજબ સરીખી એ તો રીત પ્રીત કેરી
પોતાના સ્વારથ માટે અવરને નાંખે નીચોઇ

(કામલતા)

ગાયન ૨૦૪ મું.

નાર જાકી પતિવરતા વોહી શાદ જગમે
શાદ જગમેં વોહી આબાદ જગમેં-નાર
નારી પતિવરતા જાકી વાકો સ્વર્ગ હય જીતેજી
લબપે હોગી ના ફરિયાદ જગમે-નાર
પાઇ જો કરકસા નારી જીતેજી નરક હય ભારી
સમ્પત હોં સારી બરબાદ જગમે-નાર

(જેહરી-સાંપ)

ગાયન ૨૦૫ મું.

જાનો જીગર આવોરે
મોતીડે વધાવું પ્રેમ રસપાવું
હુ તારી દાસી વાહાલા તું મારો સરતાજ
લાગો આ ગળે જાન મને તમારી બનાવો આવો
પ્રેમ પીયાલો જેહરનો સમજે સઉ સંસાર
અમૃત છે એ જેહરમાં પીયો કે બેડો પાર

(ધરતી—કંપ)

ગાયન ૨૦૬ મું.

પતિવરતા નારી પાતે હયેં પતિ તકદીરસે
પાતે હયે પતી તકદીરસે સુકી રોટીસે ઠંડે નીરસે—પતિવરતા
ઔર કિસિસે કામ નહી કુચ્છ પ્રિત એક અપને વરસે
પર પુરૂષ નકે માનક મોતી બદતર સમઝે પત્થરસે
થુકે રેશમી સાડી પર જો હો જો ગયરકી
રોજી અપનેહી ફ્ટે ચીરસે સુકી રોટીસે ઠંડે નીરસે—પતિવરતા

(તૌબાશીકન)

ગાયન ૨૦૭ મું.

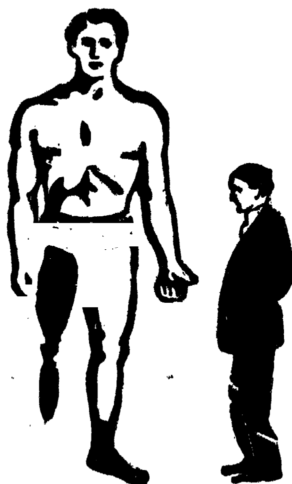
જો ગલેકા હાર થા વોહ બારે ગરદન હો ગયા
આજ વીરાના તેરે અરમાકા ગુલશન હો ગયા
ઇનકેલાબે આસમાં યા થા મુકદ દરકા લીખા
દુશમનોકી દુશમનીસે દોસ્ત દુશમન હો ગયા
ગમ નહી તું દામને ઉમ્મીદકો મત ચાક કર
દેખ લેના કલ ચેરાગે તુર રઓશન હો ગયા

(એસીયાઇ—સીતારા)

ગાયન ૨૦૮ મું.

જાઓ વ્હાલાને વેગે વધાવો
માળ પહેરાવો ફુલથી છાઓ
અંગ અંગે ફુલોના વાઘાથી સજાઓ—જાઓ
કુસુમ સમી કાય ત્યાં પુષ્પ સોહાય
શીયળ સુગંધી સંસારે જો ફેલાય
રતીપતી છો સુગંધી કુસુમોની કુંજે સોહાવો—જાઓ

(વસંત પ્રભા.)

આએ બે બદન વચ્ચે સરખ મણી કરી જુવો.

NERVO—VITALO—PILLS

યાને

નરવોં—વીટૅલો પીલ્સ.

લેવાથી મગજને તથા બદનને તાકાત આપે છે અને ધરડાને જુવાન બનાવે છે. અજમાવી ખાત્રી કરો

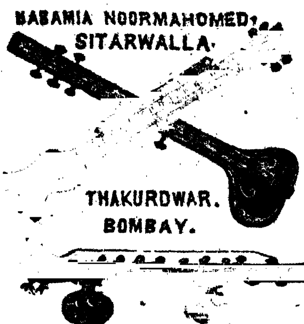
દરેક ઠેકાણેથી મળી શકશે!

૭ બાટલીના રૂ. ૨૦

"કૅશ કૅમીસ્ટસ."

૧૭૨ હોર્નબી રોડ, મુંબઈ.

સંગીતના શોખીન બાનુઓ અને ગ્રહસ્થોને ખુશ ખબર.

હમારી ૩૦ વરસોની પુરાણી જાણીતી દુકાનથી આજે કોણ અજાંણુ છે? જો તમોને, બીન, તાઉસ, સીતાર, દીલરૂબા, તંબુરા, વીગેરે ઘણાજ ઉમદા અને મધુર અવાજનાં જોઈતા હોએ તો ઉપલી જાણીતી દુકાન તમારી સેવામાં હાજર છે.

હમારી ઉમદા કારીગીરી માટે મુંબઈ અને અનેક પ્રદરશનમાંથી સોના અને રૂપાનાં ચાંદો અને સરટીફીકેટો મલેલી છે. જે હમારા કામની પુરતી જામીનગીરી આપે છે.

વલી દરેક પ્રકારનાં દેશી વાજીંત્રો કીફાયત ભાવે નવાં જેવાં રીપેર કરી આપીએ છીએ અને તેને બરની દરેક છુટક ચીજો અને બરેલીનાં ઉત્તમમાં ઉત્તમ વાજીંત્રોનાં તારો હમારે ત્યાં કીફાયત ભાવે મલશે. તે ઉપરાંત અંગ્રેજી વાજીંત્રો જેવાં કે પીઆનો હારમોનીઅમ ફીદલ, ગીતાર, વીગેરે મન માનતી રીતે દુરૂસ્ત કરી આપીએ છીએ. બાહર ગામનાં ઓરદરોપર અમો પુરતુ ધ્યાન આપીએ છીએ.

એકવાર હમારી દુકાને પધારવાથી અમો ઘરાકનો પુરતો વીશ્વાસ મેલવવાને શકતીવાન છીએ.

પ્લીઝ તમારી ડાયરીમાં નીચલું સરનામું નોંધી રાખશો.

બાબામીઆં નુરમહમદ સીતારવાલા.

૪૫૯ ઠાકોરદ્વાર મુંબઇ.

ગાયન ૨૦૯ મું.

જ્યું મૃગકે મન રાગ બસે અરૂ કંજનકે મન સુર સોહાતા
જ્યું પપી હા મન મેઘ બસે અરૂ
સીપકો સ્વાંતીકા બુંદ હય મનમે ભાતા
જ્યું જખકે મન નીર બસે અરૂ ચંન્દ્ર ચકોરહી કે મન આતા
માધવકે મન આપ બસે અરૂ આપકે ચીતકી જાને બીધાતા–જ્યું

(માહાભારત.)

ગાયન ૨૧૦ મું.

શામ પ્યારા હમારે હૃદયમે બસા
ન્યારા ન્યારા હય સબસે મોરારી મોરા–શામ
મન ભાયો મોહે તન છાયો મોહે
દીન રયન સદા ગુન ગાઉં
પ્યારી પ્યારી સુરતીઆં દીખાઇ મોહે
ભાઇ ભાઇ સુંદર કી સ્યામ ભાઇ મોહે
જીયામે બસા ગોકુલ બાસી બંસીવાલા–શામ

(મહાભારત.)

ગાયન ૨૧૧ મું.

કોઇ તેરે કામ ન આવે રામ બીના
યે ઝુટી માયા કે કારન, રત્નસો હી જન્મ ગંવાવે–કોઇ
કંચન કલસ હીરા મોતીસે ચુની ચુની ભવન બનાવે
તામે તત્ક્ષણ ગ્રહી કાઢયો તોહે એક પલ રહેન ન પાવે–કોઇ
ઘરકી ત્રીયા કહે મયે સંગ ચલુંગી ધુત ધુત ધન ખાવે
અંત સમય છુપી ઘરકે ભીતર સગપન સબહી ભુલાવે–કોઇ

(મહાભારત.)

ગાયન ૨૧૨ મું.

આ જગતમાં ખુબી સારી સારી.
દાતા ઉમંગ જાગે ત્હારા રાગે પ્રાતી લાગે આ હૃદયમાં.
જાને ભેદ નહી જોશે કદી કોઇ,
પ્રબલ હું કુમત ત્હારી;
મ્હારી લાજ રાખોઃઆજ દીન જગતના માલિક

(ફાંકડા ફીતુરી)

ગાયન ૨૧૩ મું.

ચાહ રાખી ચીતમા દીલ જાની,
ના જાઓ તજી મુજને;
વીલાયત વસાવી ઝટ વહેલા આવજોજીરે
દીલના દીલદાર પ્યારા હૈયાના હાર મ્હારા
દાદગર આપે તુંને યારી
જુદાઇની આગે વ્હાલા દુખ દીલ લાગેરે,
અકલાવી દીધી મને ભારી

(ફાંકડા ફીતુરી)

ગાયન ૨૧૪ મું.

જોઇ જગત જોઇ દુનીયાં જોયો કારોબારરે
આંખો બંધ રાખી તેને ખોયો સરવે સારરે—જોઇ.
યત્ન યુકતીને અંગ બળે બસ ભરો ખજાનો યારરે
પાસા એવા ફેકીયે કે પડે સદા પઓબારરે—જોઇ.
સુખ દુખની હસ્તી કેવી એ ખ્યાલી મનના ફેર
કોશીશોથી મોજ કરોને કરે દુખોને જેર

(ફાંકડા ફીતુરી)

ગાયન ૨૧૫ મું.

પ્યારની કસોટી છે દુખતો દીલદાર
ભુલે નહી કદીબી જો સાચો હોય પ્યાર
વેચાતો એ નથી ખરીદે જેને કોઇ ગંવાર
મજનું ફરહાદ બનીયા શાદ દુખની યાદ માહી
પ્રેમે કીધાં જોડાં પાર
ચાહુ છું પ્રીતેથી મીનોઇને
તેથી જીત થઇ છે ગળાનો હાર

(ફાંકડો ફીતુરી.)

ગાયન ૨૧૬ મું.

તુ કરીમ તુ રહીમ દાતા સબ જગકો હએ
દુશમનસે ન દરત જો રાખત હએ તુજપર આધાર
તુ હમરો કીરપાની ધાન ચાહે તાર ચાહે માર

(શરીફ બદમાશ.)

ગાયન ૨૧૭ મું.

હઠીલું મારૂં મન હરખાવેરે
ખુબ રીઝાવે મને દીલડું ધ્રુજાવેરે—હઠીલું
કારી કટારી કાલજે મારી ચાલ ઢાલપર જાઉ બલહારી
મનને કેમ કહુંરે મન સમજી રહુંરે
દીલથી બે દીલ હું તો છઉરે
પ્રાણુ દઉરે હાંણું લઉરે
મધુરી તારી સુરત સુંદર મને બેકલ બનાવેરે-હઠીલું

(દોરંગી દુન્યા.)

ગાયન ૨૧૮ મું.

સરતાજ કરમ આજ કરજે
સરતાજ કરમ આજ–લાજ શરમ કાજ કરજેરે—સરતાજ
તુંજ વીના દાના દાદ કોણુ લે
બાપ દયા દીલ ધરજે—સરતાજ
ઘેરે પાછો ફરે ભાઇ અમારો
દુખ વાદલ વીખરજે સરતાજ

(દોરંગી દુન્યા.)

ગાયન ૨૧૯ મું.

મંજલ મન તણી મનમેં રહી
દીલ વહી દીલબર દીલ લઇ મતલબ
ની તલબ પરહરી અરે એ દીલ થઇ—મંજલ
દીલ ધરેરે કેમ ધીર અધીર
તનમન અહીર ચાક થઇ
ચંદ્ર બીન ચકોર રાત જેમ અંધાર
તેમ દીલડું ચોર કલે એકલ થઇ મંજલ

(દોરંગી દુન્યા.)

ગાયન ૨૨૦ મું.

દીલ તો સફા ખુદાઇથી તારૂં યાર કર અરે
નેક કારમાં બેદીલ બેદાર કર અરે—દીલ તો
હરદમ કરે તુંજ દીલથી ભલું ભલે મોરા સૈયાં
છોર ન તલબ કાજ માનવી નેકીની રાહ
ના દીલને બદીમેં બેખોફ બેજાર કર અરે

(દોરંગી-દુનિયા.)

ગાયન ૨૨૧ મું.

દાવર તેરો નામ રતત હમ નીત કરે તેરી આસ સગરે
સગરા જગત તોરા બંદા હએગા બારી તાલા
મલક ફલક માને તેરી બતીઆં હાં
કાદીર કુદરત વાલા કીરતાર તું હએ આલા
સબસે ગ્યાંની તુ લાસાંના બસર સજર હજર સગર
ધ્યાનમે તેરે હએ જાનસે તોહે પુજે સભી હમ

(ધુપ છાંવ)

ગાયન ૨૨૨ મું.

છાંડો છાંડોજી મોરી કલઇયાં દુખાવ નહી બહીયાં પડું મય પૈયાં પૈયાં
આહ બંગરીયાં સબ તોર ડરીયાં
કરો દેખો ન લરકઇયાં સખી જો સુન પૈયાં આ જઇયાં
ચુરયાં મોરી કરકાઇ દેખો દેખો તુમે રામ દોહાઇ
કાંપે હીયાં જીયા એ મનરસીયાં કયા મન બસીયાં
આવોજી આવોજી ના તરસાવોજી હે બાંકી જનીયાં

(મુરીદે શક.)

ગાયન ૨૨૩ મું.

ઉભરાયે હરખ ભરી છાતી આ હારથી મન હારથીરે
નાજુક મારી આ ઉઠતી જવાની
હીરા હાર ડોકે જોઇ દીવાની
હરૂં ફરૂં થઇ મદમાતી આ હારથી
ચંદ્ર કલંકી ને તારા છે મંદા
એ દાગ હીરાથી બની હું ચંદા
મસ્તાન મનીજેહ કેવાતી આહારથી

(મસ્તાન મનીજેહ)

ગાયન ૨૨૪ મું.

મદદ યજદ અમોને કરજે
હર હાલ કરીએ ત્હારી યાદ—મદદ
દાદરસ બસ તુંઇ દયાથી
કર પરવર અમારો ધરજે—મદદ

(દોરંગી-દુનીયા)

ગાયન ૨૨૫ મું.

મન પરદેશી છાંડ ચલે
બન બન ભટકત હાએ હાએ અબ કબલગ ફીરકર આનાજી
છોડ નગર અબ જોગ પાએ તો
હરસે ધીયાન લગાના—છાંડ ચલે

(ભુલ ભુલઇયાં.)

ગાયન ૨૨૬ મું.

પ્યારા નામ નીરંજન રખતુ પત
સુલતાન જગત ફીરતાર
સકલ રાજન બરનન ધન ધન—પ્યારા
હમરી ગત સંવાર અબ તુંહી ફીરપાં નીધાન
નામ તેરો જગતનાથ દુઃખ ભંજન

(ભુલ ભુલઇયાં)

ગાયન ૨૨૭ મું.

વારી જાઉરે સાંવરીયા તોપે વારનારે
તન મન ધન સબ તોપર વારૂં
ઘર દર જર સબ તોપે નીસારૂં
કબતક કાતીલ બનકર ખંજર મારનારે

(ભુલ ભુલઇયાં.)

ગાયન ૨૨૯ મું.

કુદરત રહેમતકા હએ યાર કબતું ઇસરાર
હાજીર નાજીર તું હએ કાદીર માહીર તું
ગાલીન ગુફરાનો ગફ્ફાર રાજીક રહેમાં રહેમત દાર
સાંઇ સુબહા સરજન હાર તાલીબ તોબા કા સતાર
ખાલીક યજદાંનો કહાર વાજી બજી શાનો જબબાર

(સંગીન બકાવલી.)

ગાયન ૨૩૦ મું.

બદ કીસમતીસે હો ગએ સામા નએ નએ
હાંસીલ કીએ હય હસરતો અરમા નએ નએ
ગુરબતમે સએરે લાઅલો ગુલ અબ કહાં નસીબ
સહેરા નએ નએ હય બીયાબા નએ નએ
કરતા હું કદ્ર અપને દીલે લખ્ત લખ્તકી
પએદા કીએ હય લા અલો બદખશા નએ નએ

(ભુલ ભુલઇયાં)

ગાયન ૨૩૧ મું.

અરે કોઇ આવો પીયાને મનાવો
મારૂં દીલડું ચોરી ખોલી બતાવો—અરે કોઇ
અરે પીયા મારો નહી પ્રેમ હાનનાં બાન
તારે મનહું તુચ્છ તું મારે મન પ્રાણ
મને તપતીને નહી તપાવો લાગી અગન બુઝાવો
બોલાવો લોભાવો પ્રાણ પ્રીયા રીઝાવો—મારૂં દીલડું

(સોભાગ્ય-સુંદરી.)

ગાયન ૨૩૨ મું.

સંસાર વામે કોઇરે બતલાવો કહી સુખીઆજી
રાજાબી દુખીઆ ઓર પરજાબી દુખીઆજી
દુખીઆ જગતમે જુવાનીઆ નર નારીઆજી
જુઠી ઉમીદ મે એહ જકડાહુએ જીવડાજી
તુતી ઉમીદ તો ફીર સહેતા હુએ ખુવારીઆજી

(ધ્રુપ છાંદ.)

ગાયન ૨૩૩ મું.

હે સજના રહે ધીરજના નીરખીને આ છબી ત્હારી ન્યારી
જાંઉં વારી વારી સુરત જોઇ મ્હારી તેં તો સુધજ ખોઇ
નીચી ઢલી આંખે બોલતો જાય પ્રેમ વચન મધુરાં સમાય
ખુબી ના કહી શકાય અમ્રત લજત આરે—હેસજના

(મસ્તાન મનીજેહ.)

ગાયન ૨૩૪ મું.

ઓ ફકીરી ઓ અમીરી હુઓ સલા જાતા રહા
કયું કે તું બાકી રહી સબ દબ દબા જાતા રહા
અએસે દો દીન ઓર ગરીબી તીસ દીન મશહુર હુએ
આગે ગમકે હર ખુશીકા વલવલા જાતા રહા
બાવફા માશુક કુલફત સાથ હુએ જબસે મેરે
દીલસેસઓકે અએસો આરામ અએ ખુદા જાતા રહા

(આલમશાહ.)

ગાયન ૨૩૫ મું.

ભલા હોગા ગરીબોપે રાખો દયા
અરે જારે કમીને મુવે બેહયા—ભલા
સમઝાઉં અભી પીરવાઉં અભી કરો કરો તુમ મન ચાહી
કયસી કયસી ઢીલાઇ દીખાઇ, મુઝે અરે ઢેડ જરા નહી લાજે તુઝે
હુઇ એ ખતા લો જુતે ગીન ગીનકે મારો—ભલા

(મહાભારત.)

ગાયન ૨૩૬ મું.

પરદેશી સૈઆં નેહાં લગાએ દુખ દે ગયો
આવનકી ઐધીઆં કીએ ગયો સુખ લે ગયો દુખ દે ગયો
સૌતન બીરમાએ રાખો બએ રન લલચાએ રાખો
કહેકે રસ કહેકો અમરત રસ ચાખો, બસ અભીલાખો
હમસે બતીઆં કરકે પતીઆં નાદયો સુખ લે ગયો દુખ દે ગયો

(શાહીદે—નાઝ.)

ગાયન ૨૩૭ મું.

શરમા જીવડા તું નાચીજ ફસેકાં મોહની જાલમાં
ખરે તું કંગાલ થાએ હસી ફસે વબાલમાં
મીનોઇ દુનીયા વતન તારૂં જીવડા તારી આસરા નહિ
આખરે કીડો કબ્રનો કાંપે દોરી આ ખાકી હસ્તીની—શરમા
જશે જ્યારે તું આસમાં ઉપર કર્મ તારાંનો હીસાબ આપે
ખાક ધુલ ચાટી સર તું ફોડે મજુરી કરશે નર્કની—શરમા
ત્યારેજ માલુમ પડશે તુને—નુર ખુદાઇ કાં ગુમાવ્યું
હવસ પરસ્તીમાં તેં ખોઇ ચાવી મહાન ગેબી હસ્તીની

ધર્મી—ગુનેહગાર

ગાયન ૨૩૮ મું.

તપ કરના અબ જંગલ જાએ તપ કરના, પ્યારે હરદમ રબસે ડરના
બાર બાર નહી, આવે જનમ નર, કામ ભલે કુચ્છ કરનાં
પાક બન દીલ સાફ રખ ઓર, યાદ કર ગફુરકી
ખાક હય બે બાક હય યેહ, જીંન્દગી દીન ચારકી
દીલપે જબ્ર કર ખો ન સબ્ર નહી આફતમે ધબરાના
રખ ભરોસા, તું ખુદાપર, રાહબર હય ઇનશાનકા
ટાલ દેગા સબ મુસીબત, ધ્યાન ધર રેહમાનકા
દીલકો થામ બચ, કુચ્છ ખીયાલ કર, ધોકેમે નહી આના
ફંદા હય યેહ તુજપે બન્દે, જાલ હય શયતાનકા
મત ઉલઝ તું ઇસમે પ્યારે, હએ જરૂર ઇમાનકા

(ખાકી પુતલા.)

ગાયન ૨૩૯ મું.

નીગેહદારે જમાં તું હએ મકીને લા મકાં તું હએ
અનીસે ઇન્સોજાતું હએ અયાં તું હએ નેહાં તું હએ
તુંહી શાહીદ તુંહી મશહુદ આશક તું તુંહી માઅશુક
કરીશમા સાઝીએ ગુલ તું હય બુલબુલકી ફગાં તુ હએ
અપને મઓલાકી મએ તો જોગન બની
જોગન બની બએરાગન બનીરે
કભી તું હએ સનમખાનેમે ગાહે તું હારમમેં હએ
કભી ના કુસકી આવાજ ગહે શોરે અઝા તું હએ
એહી શામો સહર કેહતી તેરી આશક તેરી શએદા
કીસીકા ગમ મુઝે કયા જબકે મુજપર મેહરબાં તું હયે—અપને

હુરે—અરબ

ગાયન ૨૪૧ મું.

એહ સફરકા જમાના વોહી પ્યારા યજંદા
તોરી દુખકી કરે પાર નાવરીયાં
જગત હુએ બયરી અદાવત ઠહેરી સભીને ફેરી નજરીયાંરે
દેશ નીકાલા તુમ જો લીનો, દરસન કઓન દીખાએ
હીરદે બાન બીરહનકે લાગે, કએસે કરૂં અબ હાએ, બતાવો પ્યારી
હાય હાય જીયા ધડકત, તન સુરગત, જરત બરત જાન

(હુરે અરબ)

ગાયન ૨૪૨ મું.

ઇસ દુન્યામે માનુસ વોહી હૈ-તજે ન ધર્મકા ધ્યાન માન
સતપનમે ન્યારે ન્યારે તનમન વારે સારે રામ મિલે રહે
આન બાન દુન્યામે—
બશરકો ભેજા હૈ દુન્યામે ઇમતે હાંકે લીએ
ફીરે ન રાહે ન કોઇસે ખોફે જાકે લીએ
ફના હૈ એક દીન આખીરકો ઇસ જહાંકે લીએ
નહી હૈ દોલતે દુન્યા તો જાવેદાં કે લીએ
યહાંસે દૌલને ઇમાન લે વહાં કે લીએ—દુન્યામે

(ચલતા પુર્જા)

ગાયન ૧૪૩ મું.

ગોવીંદ ગુણ ગાવોરે
ગોપાલ ગુણ ગાઓરે રે નર નાર
ગીરીધર શ્રીધર શ્રીમુરલીધર
નામથી નેહ લગાવો-હાં નેહ લગાવોરે-નર
મારૂં તારૂં મિથયા માંની
કૃષ્ણ કૃષ્ણ કહે જાવોરે રે હાં કૃષ્ણ કહે જાવોરે—નર

(સતી દ્રૌપદી)

ગાયન ૨૪૪ મું.

યું જુલ્મ કર ન જાલીમ લુત્ફો કરમકે બદલે
એક દીન તુઝે મીલેગે જુલ્મો સિતમકે બદલે
ઇસ જુલ્મે નારવાકી આખર સજા મીલેગી
દોજખકા ગાર હોગા બાંગે ઇરમકે બદલે
ઇસ આયશે અરજીપર ફુલા હુવા હય ના હક
મીટ્ટીકી કબ્ર હોગી જાહો હશમકે બદલે
દૌલત ન સાથ દેગી અજમત ન પાસ હોગી
કીડે કફનમે હોગે જાહો હશમકે બદલે

(ચલતા પુર્જા.)

ગાયન ૨૪૫ મું.

મુરખ છાંડ વૃથા અભીમાન અઉસર બીત ચલ્યો હય તેરો દો
ભુપ અનેક ભયે પૃથ્વીપર, રૂપ તેજ બલવાન
કઉન બચ્ચો યા કાલ ગાલ તે, મીટ ગયે નામ નીશાન
અંત સમય સબહીકો તજકર, જાય બસે શમશાન
ધવલ ધામ ધન ગજ રથ સેના, નારી ચંદ્ર સમાન
રે મન મુઢ અંત જીન ભટકે મેરો કહયો અબ માન
નારાયણ બ્રજરાજ કુવરસો એગહી કર પહીચાન

(ચલતા પુર્જા)

ગાયન ૨૪૬ મું.

હું તો ઘેલી ઘેલી મુજના જાલ ઘેલી ઘેલી સમજે
વ્હાલ ઘેલી ઘેલી સમજે
પાક મોહબતે ઘેલી બનાવી, સત વચન એ સમજજો
કદર કરીને પ્રીતજ સાચી, વ્હાલા મુજપર કરજો—જાલ
સદા કેદીને મનમાં સમાવી, યાદ તેની સાચવજો
ભવસાગરમાં તમ વ્હાલીને સુખ સંપજથી ઠેરવજો-જાલ

)અફલાતુન)

ગાયન ૨૪૭ મુ.

આએ આએ શામ સુંદર સઇયાં સુન ગુઇયાં
મંદરવા તોરા સાવરાં બાંહે ગરે ડારીયાં છોડત કયુ સારીયાં
શરમ ન કર મદનમોહનીયાં—આએ
જાઓ સખી ન સતાવો સખી અબ દુંગી મય ગારી જાવો
દીલબર બરતર સુંદર મનહર જાન જાન પ્યારા
ચલરી જા જા જા નકર ઠઠોરી અબ
ચતર સુગર મચલ મચલ ચંચલ ચપલ મત હટકર
એ—હાં નીઠુર સગરી-આએ

(ખુબસુરત-બલા)

ગાયન ૨૪૮ મું.

અય મઓલા અરજી સુનકે ફઓરન જવાબ તુમ ભેજો
જીસમે ઇનસાં શહર તુંને એક કાયમ કર દીયા
ઉસ શહરકા શાહ દીલ ઔર જાન હય એક મલકા
અકલ હય દાનીશ વઝીર ઔર રહમ હય એક મુનસીફ
નેકી હય લશકર ઇમાં ઉસ લશકરકા અફસર
કુચ્છ દીનો તક સલતનત યેહ ચલી મગર અબતો
સલતનતકે સારે અફસર પેડે મુસીબતમે-અય
બનકે દુશમન સલતનતપર બદીને કીયા ધાવા
શહરકે સારે અફસરોકો કયદ હય કરવાયા
અપને સરદારોકો ઉનકે ઓહદોપર રખ્ખા
સીપેહસાલારીપે કીના હવસકો એક મલકા
કોતવાલીપર હસદ ઔર જુલ્મકો એક મુનસીફ
નેક થે વોહ ચલ બસે ઔર રાજ બદીકા હુવા
કયા કરૂં ઇસ બીગડે શહેરકો તુમહી બતલાદો—અય

(ખાકી—પુતલા)

ગાયન ૨૪૯ મું.

જલથલમે તોહે પલપલમે તોહે દાતા બીધાતા બખાને હય
પ્રભુ નાથ જગમગાત જગ અનુપ રૂપ દેખ કીરતી ગાવે હય
છુપાયે દામને રહેમતમે ઇન ગુનાહોકો
ઇલાહી તુજકો ગફુરૂર રહીમ કેહતે હય
કહી કહે ન અદુ દેખકર જલીલ હમે
યેહ ઉસકે બંદે હય જીસકો કરીમ કેહેતે હય
કષ્ટ હરન તુમરે ચરન ગુનીયન આવે હય—જલ

(ખુબસુરત—બલા)

ગાયન ૨૫૦ મું.

હાંરે ગોરી ચાલો ન હારો અકેલી અલબેલી
દેખો બારાસા જોબના લુટે ન કોઉ સહેલી અલબેલી
સખીરી મય હારી મય હારી મય હારી
મોહે ન સતાવો અય જાઓ
કાહે રંગીલે રસીલેસે પ્યારી નેહાં લગાયા અહો જાવો
જાઓ અબ ન બોલુંગી તુમસે ગુઇયાં રાર ન મચાવો
ગઇ સબ જાન સખીયાં કરકે ઘાત કાહે છુપાત
મનકી બાત ભેદ કહત હય મોહની અખીયાં

(ખુબસુરત-બલા)

ગાયન ૨૫૧ મું.

પિયું પરદેશીને કેહજો પ્રણામ અમારા પ્રણામ અમારા
કેહજો કે ગઇ તુજ દારા
કેહજો મને દીધી તજી ત્યમ બીજીને તજશો નહી
કોઇ પ્રીતી વશ અબળા બીચારી ભોળીને ઠગશો નહી
કેહજો તને સંભારતી વીષ પાન એ કરતી હતી
છેલ્લો નીકળતાં શ્વાસ તારૂં નામ એ જપતી હતી
કેહજો કે દાસી થઈ અન્ય જનમમાં સેવીશ પીયુંજી કોમળ ચરણુ તમાર

(કામલતા)

ગાયન ૨૫૨ મું.

આંખે કહે કે દિલહીને હમકો કીયા ખરાબ
ઔર દીલ કહે કે આંખોને મુઝકો ડુબા દીયા
બીગડા કીસીકા કુચ્છ ન મગર હાએ મુફતમે
દોનોકી જીદને ખાકમે મુઝકો મીલા દીયા
ડાલ ગલે બૈયા મય રોએ રાએ જાનીયાં
ઉંચી અટરીયા પીયા બુલાવે, પટલી કમરીયા સૌબલ ખાવે
થક થક ગઇયાં મંય રોએ રોએ જાનીયાં
જોરા જોરી ઘુંઘટ લાકે, જોબન રસ લુટે
ગલ લાકે લખલખ કઇયાં મય રોએ રોએ જાનીયાં

(ચલતા—પુર્જા)

ગાયન ૨૫૩ મું.

નેકી ન છોડ નેક નામરે
ભલાનો નેક અન્જામ થાયે નામ થાયે નામ દામ કામરે
થઇને શાદ રબને યાદ કરી લે કામ એજ છે
લેવો અપાવો તેને નામ નેક કામ એજ છે
થોડા દિવસની જીન્દગાની રબને યાદ કરી લે ગયાની
તો સરસ છે ત્હારી વાની પીલે નેક જામરે
નિભાવો કએોલ ફરજ આપની મુદામ છે એજ
મનશની પેશે અહુરમજદ નેક નામ છે એજ
જહાની હસ્તી એ ફાનીનો એતે બાર નથી
ખુદાની યાદ જે કરે ખરો ગુલફામ છે તેજ

(ફાંકડા-ફીતુરી)

ગાયન ૨૫૪ મું.

દિલ મારૂં માને નહી મનડુ ઠરે નહી
ત્યારે કરૂં શું તાતજી
મેં જોયું ફરી ફરી જોડી મળે નહી, કોને વરૂં હું તાતજી
નેણે પ્રીતી ઝળકી હતી, અહીં આવતાંજ સમાઇ ગઇ
ઉર્મિ અંતર ઉછળી હતી નમ્ર દેખતાંજ દબાઇ ગઇ
હીરલો અમુલ્ય ખરીદવા ઉમંગભર આવી અહીં
પણ અંતરે અંકુર ન ફુટયા પ્રીતી પ્રકટાવી નહી
છતી આંખે દીવો લઇને પડી કુવામાં હું ડુબી મરૂં શું તાતજી-

(કામલતા)

ગાયન ૨૫૫ મું.

ચલતી ચપલા ચંચલ ચાલ સુંદરીયા અલબેલી
જોબન રસ માતી ડોલે બયનન અમરત રસ ઘોલે
સંગમાં બન મંડલ ખેલી આલી—
એક તો નયના મદ ભરે દુજે અનજન સાર
એ બૈરી કંઇ દેત હય મતવારની હતીયાર
આહાહા શાને વાલી ઓહોહો ભોલી ભાલી
નઇ બેલસી હય નાર નબેલી—

(અસીરે હિર્સ)

ગાયન ૨૫૬ મું.

ખુદ હાથોથી જે થયું કામ થકાવે
મન મલકાવે હરખાવે-ખુદ
આપ મુવા વન હર્ગમાં કોઇ કદી નવ જાએ
આહ નીરાહ પરઇ એ કેહતી કેમ ભુલાએ
તે મનનું માએગું તો મલે મેહનત ફલે
ચીંતા ટલે કામે ભલે વલગે બલે
ને કામ કરે ભાવે—ખુદ

(દોરંગી—દુન્યા)

ગાયન ૨૫૭ મું.

કાયા માયા કોઇકી નાહી ભઇ સબ કહેતે હયે અપની અપની
સત્ય જુગમે હરીશચંદ્ર ભયે રાજા સત્યકી સત્ય કહી
એક સત્યકે કામને ઉનહે કાયા બેચ દહી—સબ
ત્રેતામે રાવણ ભયે। રાજા કંચન કોટ સહી
એક લક્ષ પુત્ર સવા લાખ ગ્નાતી વાકો લકડી નાહી મિલી—સબ
પ્રાન વાયુ જબ ઉડ ગયા તનસે, માયા ભી મીટ ગઇ
ઇસ દુનીયામે વોહી નર ભુલા, જીસને કાયા અપની કહી
સબ કહતે હયે અપની—હાંરે સબ

(વિરાટ—પર્વ)

ગાયન ૨૫૮ મું.

ગરીબી તુ હએ નાંગણી કાલી
ફંદે મે તેરે આન ફેસી જબ
કાલી હએ કફની દાલી—ગરીબી
જબતક માયા પાસથી તબતકથી સબ પ્રીત
હો ગએ ખાલી હાથ જબ કર ગએ પ્રીત અનરીત
બની બની કે સંગી સાથી બીગડી કા ન કોએ
ધન કે સારે પ્યારે નહી નીરધન કા કોઇ હોએ

(જહાન—આરા)

ગાયન ૨૫૯ મું.

કર કર પરવર અમ પામર પર નજર જરી
દાદગર દાવર મારારે કરમ કંઇ કરી—કર કર
અમ નાચારી મહી તારી કરી ભારી ઉમીદવારી
ઓ દાતારી તુંજ દીલદારી થકી તારી માગુંયારી
દાના પગે પરી
પરીતાપ ઓ બાપ તું—તું કાપ હરી
અરજી એ સુનો ખરી મરજી મુઝ હૈયે ધરી—દાદગર

(દોરંગી—દુન્યા)

ગાયન ૨૬૦ મું.

છે અજબ એ ખુબી ત્હારી ભારી
બ્હા શરાબ ગુલાબી નશારી મ્હારી—છે
યારો મલાલમાં એ પીણું હલાલ છે
ખુશીની એ તો ખુમારી
શકલે બશરને કરે બંદરને
નચાવે મજાહથી ગટરબી મપારી—છે
યારો શરાબ તો પીવો સવાબ છે
બઓ છે બેહસ્તનીજ બારી
બેવરો મસાલાનો ટાંકો ટંકાવો
તે ટાંસો ખજુરાંની ચહરાઉ તારી—છે
(દોરંગી—દુન્યાં)

ગાયન ૨૬૧ મું.

ઓ નાદાન તાહરૂં ગુમાન
છે સત્યાનાસીની એ નીશાણુ
દુર દુર અમથી મનથી ના ફુગરાતી તુંજ પૈસા પર
ધુર ધુર મલશે તાહરી ઉમીદ સારી ધુર આખર
ગફરી તુંજ આખર ફના એક દમમાં થવાની છે
હરધુત એ સરકસી તાહરી હવા થઇ જવાની છે
અદના ગીયા આલાં ગીયા તો તું શું ટકવાની છે
તુંબી મગરૂર જોતાં જોતાં એક દમમાં મરવાની છે
તાહરૂં તાન બદ ગુમાન હું ભુલાંઉં હું વીસરાઉં
એ છે બસ અરમાન
એ તુંદી તાહરી—ઓ સરકશ
તું ભુલી જશે હજુબી સંભાલ
એ તુમાખ કાહડી નાખ, યાદ રાખ કરશ ખાક તુંઓ કેતી ચેતી ચાલ
(અફલાતુન)

ગાયન ૨૬૨ મુ.

જો તું ગુન સમજત સુન હમરી
મોરી સખી જયસા ન્યારા ઓ મએ પારા નજર આયા
અએસા કોઉ બસ્રર પાયા બોલો પુરાપુરા તોલો
ચાંદ ન દેખા મએને તો અએસા
ખાટી ખાટી હુ મએ સઓગન જગમે અએસા નહી દીલબંદ
દાતા મોહે દેઓ ગ્યાન કરકે ધ્યાન
લુ પએછાંન હએ ઈનસાન કોઇ સુલતાન થાગીલમાન

(ચતરા બકાવલી)

ગાયન ૨૬૩ મું.

મર મનકી બલહારી તેહારી
નટવર તુમ્હી કહો બાત બીચારી
અરે હાં હાં રે કાના યુધિષ્ટર કયું જુઆરીરે મોરારી—મરનકી
કહે પંડીત સમઝો અએ મુર્ખો પ્રભુ ભકિત સુખકારી
સાચે ભગત દુ:ખી ફિરે બનમે પંડીતકી કયું મતી મારી
રે મોરારી—મરનકી
કર મનકી ગતી ન્યારી ઓ સતી નારી
દેખો રદયમે બાત બીચારી અરે હાં હાં રે દેખો રદયમે બાત બીચારી
ઓ સતી નારી—મરમનકી
સુંદર લોચન મ્રગકો દીયે હયે બન બન ફિરત દુ:ખારી
મુરખ રાજા રાજ કરે હય પંડીત ભયેરે બીકારી—ઓસતી
મીઠે સુંદર સરોવર ભરે હયે સમનદર કર ડારો ખારી
બગલેકો રૂપ અનુપ દીયો હય કોયલ કરદારી કારી ઓ સતીનારી—મરમનકી

(મહાભારત.)

ગાયન ૨૬૪ મું.

મન માયાના કરનારારે જરી જોને તપાસી તારી કાયા
પુછી જોને તું પંડીત પુરાણુારે કોઇના અમર છે લેખ લખાણા
કાચી છે કાયા આ માટીની માયા છે માટીના ખેલ બનાયા
શાણાતો સમજી અલગ થગા પણું બાળક બીચારા લપટાયા
લાખોની પાંખો ગઇ છે પીખાઇ જેણે મુછપર લીંબુ ઠરાયા
કાળના કોવાડેથી કોણુ બચ્યું ભલે રંક ભલે હોય મહારાયા
સંધયાના જેવા રંગ સોનેરી વંધયાને લાડ લડાયા
જોબનને તનધન તેવાં સમજવાં પાણીમાંના પડછાયા

(ઉદયભાણુ)

ગાયન ૨૬૫ મું.

ડગ મગ ડોલે તેરી નઇયા હય નાવ પુરાની
પુન્ય ગવાયા પાપ કમાયા સાયકો સજલે
મોહન ભજલે પાર ઉતારે તેરી નઇયાં—નાવ પુરાની
ચલે ન સાથ કોઇયે યહાંકી માયા હય
એ કાલ વો હય જીસને કાલકોભી ખાયા હય
ગઇ જોનૂ આયે નહી ચેત સમય આયા હય
ભજો ઉસીકો જીસે વેદ નેભી ગાયા હય-

(મહાભારત.)

ગાયન ૨૬૬ મું.

જો પીયા આએના મોસે સહા દુખ જાએના
જીયા જાએ જરાએ સતાએ હીયા પીઆ
મુજકો માલુમ ન થા પેહલે લગાના દિલકા
મેરે પહેલુંમે હંમેશા થા ઠીકાના દિલકા
યાદ આતા હએ ખુશીકા વોહ જમાના દીલકા
અબતો મુશકીલ હય મેરે કાબુમે આના દીલકા
જાન લેજાતા હય કમ્બખ્ત એહ જાના દીલકા
સુખ પાએના દુખ જાએના કુછ બાએના—પીયા

(ભુલ ભુલઈઆં.)

ગાયન ૨૬૭ મું.

ચાલો સાહેલી ભુવને સ્વરીના સઉ મલીને દરશન કરીએ
દુખ હરનારી સુખ કરનારી મુર્તી માની અંતર ધરીએ
ભાવ ધરી જો પુજન કરીએ તો ભવ સીંધુથી ઉતરીએ
સુવા ચંદન કુમ કુમ કેશર અરચન કરીને મન ઠરીએ
અબીલ ગુલાલને પુષ્પ માલથી માન વધાવી મંદીર ભરીએ—ચાલો સાહેલી

(સોભાગ્ય-સુંદરી.)

ગાયન ૨૬૮ મું.

કાના બેગી આવોરે દયા કછુ લાવોરે ભગિની કી લાજ જાએ
જો નહી આવોગે દુશાસનખિચે મોરા ચિર
જો નહી આવોગે ભક્તોકે દીલમે હોગી પીર
જો નહી આવોગે પાછે પછતાના હોગા બીર
ક્ષત્રી મીલકે ગાયકી ખીચ રહે હય ખાલ
ગૌરક્ષા કરની નથી તો કાહે ભયે ગોપાલ
હે ધર્મ ધુરંધર ધાવોરે-ભગિનકી

(મહાભારત.)

ગાયન ૨૬૯ મું.

નાખી મને પ્રેમની તેં દોરી દીન્યાર વાહલા
પ્રેમ પીયાલો પાઇ દીલ લીધું ચોરી દીન્યાર
તમે ફરહાદ બનશો હું શીરી કારી ગોરી
તમો બનો ચંદર તો હું ચકોરી
જે નારી ભરથારની સેવા કરે અપાર
તે નારી સંસાર તરીને ઉતરશે ભવપાર
તુંજ સરખી સતી નાર તજીને ભજે કોઇ પરનાર
તેવા નરને દોજખનો છેવટ છે અધીકાર—તમો

(ધરતીકંપ.)

ગાયન ૨૭૦ મું.

આશા—આશાઓની દુનીયા જુઠી છે
જુઠો એ વ્હેવાર—આશા
ખોટી છે એ જીન્દગાની જમાનાની હસ્તી ફાની
આશાપર રાખુ જાની હું આધાર—આશા
એતેબાર એને શાનો ખોટી એને દિલથી માનો
હવાનો એ ઝોકો જાનો સદા એને જુઠી માનો
લુભાવે સદાએ આ જુઠો સંસાર—આશા

(ફાંકડો ફીતુરી.)

ગાયન ૨૭૧ મું.

મહોબત અજબ છે પાની દીલ બાગ બાગ બેહેલાવે
દુનીયાં બને મસ્તાંની અજબ દીવાની કોઇ પ્રેમ જામ પીવરાવે
પ્રેમ દીવાનાં માનવી તેમાં છે શી નવાઇ
ઇશ્વર પણ તરસ્યો ફરે કોઇ મહોબત શરાબ પાય
મહોબત સરીખી ચીજ કોઇ બતલાવે—દીલ
ઇશ્ક અમારો દેવતા પ્રેમી અમારાં પ્રાણ
નજર ફરે દીલદારની જાન જીગર કુરબાન
ચોળી મહોબત—ખાક અલક જગાવે—દીલ

(વસંત-પ્રભા)

ગાયન ૨૭૨ મું.

પ્યારા તાહરા પ્યારની પ્યાસી હું—
તન મન ધન ઓવારી નાખું માહરૂં વ્હાલા—પ્યારા
જાલ જંજાલમાં તે તો ફસાવી સાચાં જીગરથી અંતે હસાવી
દિલ મહારૂં તેં તો લીધું લુટાવી સુદ્ધી બુદ્ધી તેં ભુલાવી—પ્યારા
જેમ પવનની લેહેરથી અંગ નમાવે વેલ
તેમ નમાવે પ્રેમી જગતને હેત પ્રીતની રેલ
પીડ પરાઇ કોઇ શું જાણે-જેને વીતી હોય તે માને—પ્યારા

(અફલાતુન)

ગાયન ૨૭૩ મું.

અરે દુનીયામાં પૈસા શું ખરા પ્યારની બલહારી છે
જુઓ તો પૈસા પરખી હાં ખરા પ્યારની સરદારી છે—અરે
ઝુપડે વસ્તાં જે ગરીબ સાદું સુતરૂં ખાએ
સુખ અને સંતોશ વસે—દુખીયાં સુખીયાં થાય
નથી પૈસામાં સુખ કે પૈસો બેકરારી છે—અરે
તાજ ધરે સરપર બસે કરે દુનીયા પર રાજ
રાજ તાજ તારાજ છે પ્યારથી જો મહોતાજ
ભલા તેજ પ્યાર ખરો જો છે ગરીબાઇજ પ્યારી છે-અરે

(અફલાતુન.)

ગાયન ૨૭૪ મું.

અએ જગધર પરવર સરવર અમપર રાખ તું એક નિધાહ
અએ કીરતાર અએ સરકાર તું હરબાર
નેક જમો ભરી, નેકી લ્યો નોશ કરી, નેકનામો જરી
નેકીનો હાથ ધરી, નેક કામો ખરી દેસે પનાહ—
જેવું જે વાવસે તેવું તે પામશે જગતનો ખરો નીયમ સદા
તેજ કરવો અદા—
અગર વગર દીરગ દીગર જીગર તો જશ પામે નહી કદી
જામે નહી કદી જસકસ રસ બસ દરગેહે ખુદા—અએ

(દોરંગી-દુનીયા)

ગાયન ૨૭૫ મું.

મને પ્રીત તારી બારી લોભાવતીરે ઓ રંગરસીયા
આંખ આડી ઘેલી મને બનાવતીરે—મને
ચંદ્ર ચકોરની પ્રીતી જે થાયરે સુરત તારી મનભાવતીરે
તારી હું થઇ તનમન ધનથી
મનને ખુશીથી હસાવતી હું હસાવતી હુ—મને

(મસ્તાન-મનીજેહ)

ગાયન ૨૭૬ મું.

શ્રી રામચંદ્ર રઘુવીર
શ્રી સીતાપતી ભજી લેને મન અવસર આવો એળે વહી જશેજી
ખીલી વસંત છેલા ખીલી જુવાની વ્હાલા
રસીયા રસ પી લેને સુખ ધામ
ખીલી વસંત તેવી ખીલી ફુલવાડી બાળા
પ્રભુને શણગારી લે મન લ્હાણુ—શ્રી સીતાપતી
રમણી રૂપાળી હેતે હૈયે ધરી લે વ્હાલા
પીલે અધરામૃત રસનું પાન
નાથના નાથને એ અંતર ધર પ્રીતે બાળા
કરી લેને કાયાનું કલ્યાણ—શ્રી સીતાપતી

(વસંત—પ્રભા)

ગાયન ૨૭૭ મું.

લલકારો રસીલા ગાઓ ગાઓ હેતે સજીલા રંગીલા
રંગ રાગ આનંદ કરી—
ગાયનની ખુબી નહી પીછાણે જે ખુદાની નહી ખુદાઇ બી જાણે તે
લેહર અજબ ભારી—લલકારો
રાત વીના નહી ચાંદણી ફૂળ રત વિન ન થાય
રાગ વીના તેમ માનવું-માનવ નવ રીઝાએ-લલકારો

(દોરંગી દુનીયા)

ગાયન ૨૭૮ મું.

મને આવે છે ફેર ઝુલે મારૂં મન હો સખી
બેસું રથમાં શી પેર ઝુલે મારૂં મન હો સખી-મને
કેફ ચડી કોઇ કારમી હું સમજુ ના બેહન બ્હાવરી મને કરી
લ્યો વિસામો સુંદરી ઝીલી આ લ્હેર—ઝુલે મારૂં મન

(કામલતા)

ગાયન ૨૭૯ મું.

જાગો જાગો મુસાફર રાત થોડી હય
તુંમને પુંજી સફરકી કયા કયા જોડી હય—જાગો
તીન દીનકી જીન્દગી હય યેહ જઇસે સ્વપન વીલાસ
ઉસમે બાગ લગાકર ઓર ફીર ફુલ ચાખનકી આસ—જાગો
બન્દે બહોત ન ફુલીયે પ્રભુ સહેગા નાહી
જોર જુલમ ન કિજીયે મૃત્યુ લોગકે માહી—જાગો
મૃત્યુ લોગકે બીચ તજરબા તુરત દીખાવે
જો નર કરે ગુમાન - વોહી નર ધોકા ખાવે—જાગો
સ્વાસ ચલીત આયુશ ચલીત ચલીત હય તેરી દેહ
ચલા ચલીકે વકતમે ભાઇ ભલા ભેલી કરલે—જાગો

(વીરાટ પર્વ.)

ગાયન ૨૮૦ મું.

આશા મ્હારી છે ખરી
માન માન યજદાન તું ખરી—આશા
દાદ મ્હારી લઇ દે યારી હમપરનું દુઃખ દે ટાળી
રંજ કાપી ગંજ આપી કર સુખી તું ઘર જરથી ભરી
માગું હું કરગરી માન, માન, મજદાન તું જરી—આશા

(પાકજાત પરીન)

ગાયન ૨૮૧ મું.

ખરે તારે ખુદા તાલા જગતમાં સતપન જે નીત રાખે
જુઠ હારે મતીવાલા આખરમાં બદમન જે ફંદ નાખે
નીતીને દરીયે નાવ બદીની છલ કપટ મહી હારે
નહી તારે રસીલી છબીલી કપટમાં રાહત મન તજી નાખે
વાવો તેવું પામશો જગની આ છે રીત
કરણી તેવી ઉતરણી નેકીની છે જીત—ખરે

(પાક જાત-પરીન)

ગાયન ૨૮૨ મું.

પીયા તોરી બતીયાં જાદુ ભરી
જએસે બનમે બાજે ગોયા હરકી મધુરી બંસરી
તું જો બાંકા કનઇયા મએ રાધા પ્યારી
તેરી બાતોંમે અબ તો મએ જીયા હારી
યાદ રખો હુમએ ચેરી તુમ હારી
હાત તુમ હારે હએ લજ્યા હમારી
મોરે બીહારી મએ તુજપે વારી
મોરે સાવરીયા તીરછી નજરસે મારી કટારીયા
ઘાઇલ હુવા દીલ હાએ
બાંકે બલમાં બલહારી મએ જાઉં—તોરી
(એસીયાઇ—સીતાઘ)

ગાયન ૨૮૩ મું.

જો કરમ કરી મે બક્ષી તે પર ઈતરા ના કદી
જો પઢી થયો તું ફાઝીલ-તોબી ફુગરા ના કદી
જર જોબન ફાની છે તો-મસ્તીમં મલકા ના કદી
બેજરૂર ગરૂર છે-એ નથી તે ટકવાનાં કદી
ચઢી દરીયાવ ઉતરી જશે આખર છે મરવાનાં કદી
અદના ને આલા સૌ મરી આખર છે મલવાનાં દકી-જો કરમ
(અફલાતુન)

ગાયન ૨૮૪ મું.

લઇ નામ ખુદા નામ સઉ ઠામ
છે ખરો જે યાવર યાર તેને નમીએ-લઇ નામ
તે વન માયા લાગે અકારી તે વન સઉના કામ
જગ માયામાં વસ જો થયો તો તે છે સકટ ધામ
રામ નામ લે હર ધામ—
છે ખરો જે યાવર યાર તેને નમીએ-લઇ નામ—
(પાકજાત-પરીન)

ગાયન ૨૮૫ મું.

પ્રેમ તત્વ સન્તા સકલ ફયલ રહી સંસાર
પ્રેમ સધે સો હીલહે પરમ જોતીકો પાર
પ્રેમસે બાંધ લીયા મોહે ગોકુલકી ગ્વાલનોને
લુટીયા ભર દુધ દહી લુટીયા ભર છાછમે—બાંધલીયા
બાંધા હએ દાંસીઓને ભોલે બ્રીજવાસીઓને
મન મોહન ભોગ ચડા થાલી ભર કાછમે—બાંધલીયા
તોતેકો પઢવા કર ગુનકાને બાંધ્રલીયા
કુબજાતે બાંધલીયા ફુલનકે હારમે
ચાહતમે ઝુમકર વસ્ત્રકોં તુમકર
દ્રોપદીને બાંધલીયા તાગોકે તારમે

(મહાભારત.)

ગાયન ૨૮૬ મું.

તોરી પ્રેમકી નજરીયાંને મન હર લીનો
મોરી બાંધકે ઉગરીયાને મોહે બાધ લીનો—તોરી
રૂઠકે હયે એ કચ્ચે તાગે ભાગ હમારે આજહી જાગે
લાજ સાજ તોરી રખ્ખુ
સાવર સુંદર અનહદ વસ્ત્ર ઢેર કરૂં મયે તોરે આગે
સમઝત મન ખેલ રચત સ્વામી હાં હાં હાં હાં ઠીક હય
મનમે બસે શ્યામ અંતર જામી હાં હાં હાં હાં ઠીક હય
તન મન કુરબાંન કરૂં નીસપલ છીન ધ્યાન ધરૂં
તોરી સદા સેવા કરૂં આશા હય મનકી
તન મન કુરબાન કરૂં શ્યામ સુદર હાં હાં હાં હાં સચ્ચ હય

(મહાભારત)

ગાયન ૨૮૭ મું.

અરે તું પવનકે પંખી જીયરા, કલ આજમે ઉડ જાએગા
સુંન્દર તનકો જાના તુને, સાથી હએ મેરા સચ્ચા
ગફલતમેં કયું પડા દીવાને, કાયા મટકા કચ્ચા
ઇનસાન જગતમે આયા, વોહ મોત કીનારે સોયા
જો ફુલ ડાલીપે ખીલા, કુછ અરસેમે મુરઝાયા
આફતાબ સુબેહકો નીકલા, નહી રાત દેખને પાયા
સુંન્દર તનકો જાના તુને, લોહેકી એક કાયા
ગફલતમેં કયું પડા દીવાને, બદલીકી એક છાયા

(હુરે અરબ.)

ગાયન ૨૮૮ મું.

ચલા જારે બેદર્દી સીપહીયા હરજૈયા વાહીયા
તોરે સંગ નાહી બોલતી—
ગરજૈયા દુખ દઇયા—હરજઇયા-વાહીયા—તોરે સંગ
માનો માનો માનોજી માનો વાએદા હમારા જુટા ન જાનો
આંખોસે આતા મૌકા જો પાતા પ્યારોંકો મય અપની ગરવા લગાતા—

(જેહરી સાંપ.)

ગાયન ૨૮૯ મું.

વાહરે લાલા મોહન બંસીવાલા ઠગો છો શાનેરે સલુણા
જાણી જાણી તમારી મેં ઠગાઇ પ્રીત બાંધી હવે હુ પસ્તાઇ
પસ્તાઇ પુરી કાના ઠગાઇ હું તો કાના
રસ ભીના રંગીલા શરમાળા શામળીયા—વાહરે
શાને સતાવો વાત વાતે ઉડાવોરે
મેં જાણ્યા જારવે ચાળા અરે જાઓ નંદલાલા
વ્રજલાલા ગોવાળા છબીલા છોગાળા—વાહરે

(સતી—દ્રોપદી)

ગાયન ૨૯૦ મું.

સાવલ્લ બાંકેરે નજર મોરી આ ગયે
ના કછુ કહા ગયે ના કછુ સુન ગયે
મોહે બારી ઉમરીયામે રોગ લગા ગયે
કયા ખબરથી કે કોઇ તીરે અદા હોતા હય
દેખ લેનાબી હસીનોકા બલા હોતા હય
મીઠા મીઠાસા યહાં દર્દ જરા હોના હય
જબ મય તનહાઇમેં હોતી હું સીવા હોતા હય
કિસસે પુછું કે મેરે દીલમે યહ કયા હોતા હય

(જેહરી-સાંપ.)

ગાયન ૨૯૧ મું.

લાજ શરમ રખલે પ્રભુજી મોરી
સકલ જગતકા પાલન હારા
આસ કરત હું મઐ ચેરી તોરી પ્રભુ મોરી
ખેમ કુશલ સંપત સુખ પાવે સંકત સબતલ જાએ
ભજન કરે ભગવાંનકા તો મનકી આસા પાએ
કયસી ખુશાલી નીરાલી હએ આલી
એ ઇસવર કી હમપર કીરપા—

(શરીફ બદમાશ.)

ગાયન ૨૯૨ મું.

સાચાં જીગરપર રાખો ભરોસો
એ છે કસોટી પ્રેમીની
વહેમોથી દુર કરી મન સાચું
રાખો જીગરમાં પ્રીતીની નેમ
વેહમે ભમાવી પાપી મને કીધો
મનની સફાઇએ ઉગારી મને લીધો
મારી ખરા દીલની બક્ષો જાન
જો કદી ખોટો દોશ વેહમોથી તને દીધો

(ધરતી-કંપ.)

ગાયન ૨૯૩ મું.

મોકલીયા સંદેશા લઇ ફેરેસ્તા તુંઝપર
પન દરશન ન દીધાં ન પરસન થયો આખીર મુજપર
સોધું કો જોઉં નજર કાં દોડાવું તારી રોશની વગર
હયાં અંધારૂં ત્યાં અંધારૂં કારૂં—સોધું
તારી મેહર વગર તુંઝ દીલેર વગર
લાગે મને બધું અકારૂં અકારૂં-સોધું
પાસે તું છે બી પ્યારા નથી પાસામાં મારા
જીગરમા તું નજરમાં તું
ભટકે તું કાંય બહાર જાન વારૂં વારૂં

(જીવતું—દોજખ)

ગાયન ૨૯૪ મું.

ખરી તે નારી જે નીતીમાં છે સારી
ને નીતીમાં છે સારી જે પ્રીતીમાં છે સારી-ખરી
નીતી વનાની નાર નઠારી જે જગમાં તમામ અકારી
પ્યાર કરવા લાયક પ્યારી જે નીતીમાં છે સારી-ખરી
દાદગર રૂડા કરે હર નારનાં ભુડાં ચલન
નામના ઘરમાં થશે ને ગામમાં સઉ જન મઘન
ભલી તે ભારી જે હીતથી રાખે યારી
જેહીતથી રાખે યારી જે ચીતથી રાખે યારી-ખરી

(પાકજાત પરીન.)

ગાયન ૨૯૫ મું.

પ્યારી પ્યારી હાંરે મોરે સાજના તેહારી છટા કયા પ્યારી પ્યારી લાગે
અરસત પરસત હું મન હરસે ફીરભી દરશન કો મન તરસે
જીયા લલચાયે મોરે સાજના તેહારી છટા કયા પ્યારી
ઉન્કો અંદાજપે કુરબાન ખુશ અંદાજ હય વ્હો
ઉન્કે કદમોપે ફિદા હમ દમોદમ સાજ હય વ્હો
માલોજર હુસ્નો જવાનીપે મુઝે નાજ નહી
જીન્કે દામનસે લગી હું સબએ નાજ હય વ્હો—અરસત

(જેહરી સાંપ.)

ગાયન ૨૯૬ મું.

ઇસ ખીઆલકા મજમુન હએ ઉલટા •
મતલબ સીધા હએ સાફ બાત
કે દીનસે જબ હુવા મએ બાહેર
મીલી મુઝે તબ ખુદાકી જાત
જબ મુજસે આ પડી લડાઇ ગયા ભાગ તો જીતા જંગ
જખ્મ જીગરકે હુવે તબ અચ્છે લગે મુઝે જબ તીરો તુફંગ
બના ફકીર તો ભીક ન માંગી લુટાયા સારે ખજાનેકો
હુવા બાદશાહ તબ તો રહા મોહતાજ અનાજકે દાનેકો
જોરૂ ખસમ મર ગએ દોનો તબ લગન લગી અઓર ચઢી—બરાત

(એશીયાઈ—સીતારા.)

ગાયન ૨૯૭ મું.

તમારે આશરે હું આવી મને નાથ છોડી દેશો
પ્રિય પ્રાણ કહી બોલાવી હવે નાથ છોડી દેશો
ભોળું હતું કુંવારૂં જ્યારે આ મન મારૂં
પ્રેમ જ્યોત પ્રગટાવી પરણ્યા
એ શું વ્હાલા વીસારી દેશો! ના કેહશો! મને—નાથ

(કામલતા)

ગાયન ૨૯૮ મું.

પીયુજી પીછાનોરે ધર્મનો પાર (૨)
નરનારીનાં જોડલાં તેથી બન્યો સંસાર
પરથમ પેહલું પરણવું પછી બીજો વેહવાર-પીયુ
પહેલો એજ ધર્મ ગૃહસ્થનો દુનીયાંનો આધાર
એજ પ્રેમના પંથને ભુલોકાં ભરથાર-પીયુ૦

(કામલતા)

ગાયન ૨૯૮ મું.

જગમે જો પ્રેમી પ્રેમ કરે તન મન ધનસે મોહે ચાહત હય
હર હાલતમે ગુન ગાવત હય મન મોહન ભોગ ચહડાવત હય
જો પ્રીતકી રીત મન એ ભગિત વોહ મીત હમારે કહાવત હય
જો કાનાકે નામસે સહે સંકટ આરામ વોહ કાનાસે પાવત હય
વારી મયેવારી કનઇયામે મયેવારી
દોનો હય તેરી દાસી તું ગોકુલકા હયે બાસી
નટવર ગીરધારી મયેવારી મયેવારી કનઇયામે વારી
જો ચાહત હય તુમ્હારી વો ચાહત હય હમારી
તુમ દોનો મેરી પ્યારી તુમ દોનો ભોલી ભાલી હો
હસ્તે ફુલોકી ડાલી હો મન મોહનકી મત વારી હો
જાએ બલહારી મયવારી મયવારી

(મહાભારત)

ગાયન ૨૯૯ મું.

મન મીતકા જીતલે વોહી સતી
વારે મોહન પરજો જાન સતી
દીન રયન ઉસીકાહી નામ જપે
હર ગામ ઉસીકા કલામ કરે
જો ઉસકી ખુશી વોહી કામ કરે
રહે અપને પીયાકી ગુલામ સખી, હર હાલ એ ખ્યાલ બિચાર કરે
રહે સહેમી હી ક્રોધકી ચીતવનસે, ન નજરકો ઉઠાય કઠોર પનસે
સદા સેવા કરે તન મન ધનસે, હર નારી સતીકા હય કામ એહી
હર આન એ જાન નીસાર કરે–મન
બહુ મીઠા મધુર હય મીઠી મીસરી બહુ મીઠા પીતા હય મીઠી પુત્રી
બહુ મીઠી મહક ધન દોલતકી, પર સબસે મધુર હય શ્યામ પતી
સૌ જાનસે પ્રાન બલી હાર કરે—મન

(મહાભારત)

ગાયન ૩૦૦ મું.

ઝમક ચમક તુ પ્યારા સદા સદા
કરતુ તારી ફરજ પુરી અદા અદા
અમપર રોશની તું નાખી મેહર કર
રોશની બીજીને શરમાવી લેહર કર-ઝમકી
ખુરશીદ દાસ તું ખાસ ખુદાનો
છે તું મુસાફીર આએ જહાંનો
અએ પ્યારા અએ ન્યારા
જો જે ભકતો તારા રાહબર ન્યારા

(જીવતું દોજખ)

ગાયન ૩૦૧ મું.

જગવાલી તે હારી કરતારી કે વારી
ગુલકારી કુદરતકી હય સગરો જગબારી
લખત લખત તુમરોસાર ફુલ પાત ડાર ડાર
કોઇ ન પાયો ગુનકો પાર હશ્ર જગત હય હારી
રામ ઝરૂખે બએઠકે સબકા મુજરા લેત
જયસી જાકી ચાકરી વયસા વાકો દેત
તું માતા તું પીતા પ્યારા તુ ત્રાતા તું દાતા ન્યારા
તોપે તનમન ધન હય વારા

(મુરીદે શાક.)

God-Save-The-King.